

PORT
PAYE
HELLAS

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰούλιος - Αὐγούστος 1992
Τιμή Φύλλου δρχ. 100

ΕΤΟΣ ΜΒ' - Αριθ. Φύλλου 849
Γραφεία Κάνιγγος 32 - Αθήνα 106 82 ΤΗΛ. 36.28.280

ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
κ. Χρυσοστόμου

«Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν Σου ἐν ἱματί-
σῳ διαχύρῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη».

Η ΠΑΝΑΓΙΑ

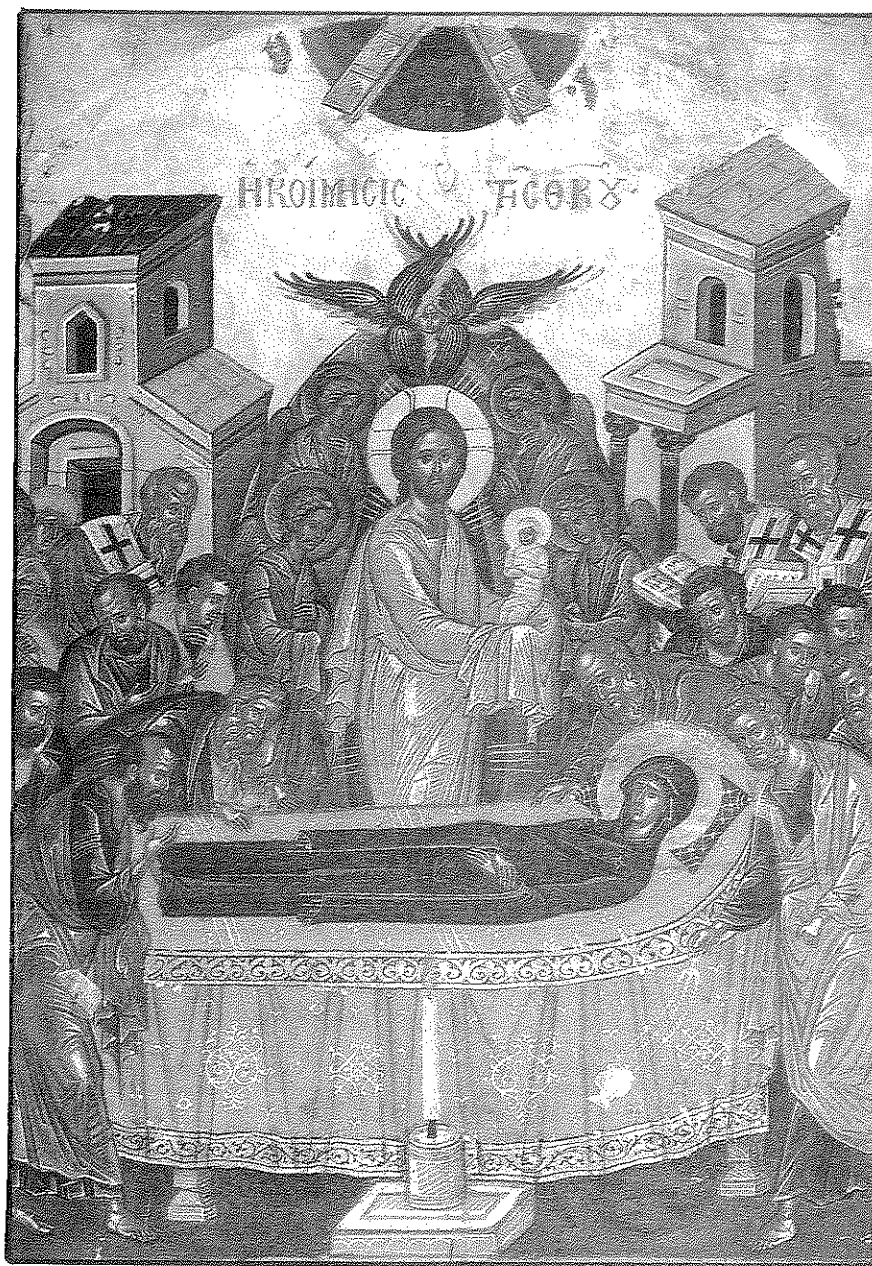
Εἶναι τολμηρόν νά ἐπιχειρήσῃ τίς τήν περιγρα-
φήν τοῦ προσώπου τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Εἶναι
ὑπέρ πάσαν ἀνθρωπίνην δυνατότητα τό ἐγχεί-
ρημα νά εἰσδύσῃ τίς εἰς τά ἄδυτα καί θαυμαστά
καί ὑπέρ φύσιν χαρακτηριστικά τοῦ μυστηρίου
τῆς προσωπικότητος τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας,
δεδομένου ὅτι καί αὐτός ὁ Ἄρχων τῶν οὐρανίων
δυνάμεων Γαβριήλ ὅτε ἔλαθε τό θεϊκόν πρόσ-
ταγμα τοῦ εὐαγγελισμοῦ Αὐτῆς περί τῆς ὑπέρ
νοῦν καί λόγον συλλήψεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,

«ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ τό θαῦ-
μα ἐκπληττόμενος, ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατά-
ληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκεται», κατὰ τήν
ὑμνολογίαν τῆς Ἐκκλησίας, καί ἐκθαμβὸς ἀπευ-
θύνει τόν ἀσπασμόν, «Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύ-
ριος μετὰ Σοῦ, εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξίν».

Ὅντως ἀδυνατοῦν καί ρητορικά χεῖλη καί ἐπι-
δέξιος κάλαμος νά προσδώσουν τήν ἐμπρέπου-
σαν εἰκόνα εἰς τήν Θεομήτορα, ἡ δὲ ἀνθρωπότης
μέ τήν λέξιν ΠΑΝΑΓΙΑ, συγκεντρώνει εἰς Αὐτήν

ὅλα τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα τῆς ὑπερτάτης ἀγιότητος καὶ ὑψοῦ τὸν νοῦν εἰς τὸν ὑπερουράνιον θόλον, ἐνθα ἡ θέσις Αὐτῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ Παμβασιλέως ὡς ὑπερτίμου Βασιλομήτορος περιβεβλημένης διάχρυσον ἱματισμόν καὶ πεποικιλμένης ἐκ πάντων τῶν ἀρετῶν καὶ χαρίτων τοῦ

θένου, περαιτέρω εἰσδύων εἰς τὸν γνόφον τοῦ ἀφθίτου μεγαλείου αὐτῆς διὰ τῶν ψαλμικῶν φράσεων: «Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη» Ὡδε ἀποκαλύπτει ὁ Θεοπάτωρ τὴν μυστικὴν ἔσωθεν ὑπεροτίλβουσαν καὶ

πνεύματος, κατὰ τὴν ρῆσιν τοῦ Δαβίδ: «Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν Σοῦ ἐν ἱματισμῷ διάχρυσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη».

Προεῖδε πράγματι ὁ Θεοπάτωρ Δαβίδ καὶ αἰνιγματωδῶς προέγραψε τὴν δόξαν τῆς ἀειπαρ-

ἀπαστράπτουσαν καθαρότητα καὶ ἀγιότητα τῆς μοναδικῆς ἐν τῷ κόσμῳ φυσιογνωμίας ὡς κεκρυμμένης δόξης, ἀκτινοβολούσης εἰς γῆν καὶ οὐρανόν τὸν πλοῦτον τῶν χαρίτων Αὐτῆς. Δόξα, ἐκ τῆς ἐκπάγλου ψυχικῆς ὠραιότητος καὶ τῆς ἐκ

τούτου κατοικήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου εἰς τοιοῦτον ὑπέρλαμπρον ἀνθρώπινον σκήνος, τὴν αἰετὴν Πάρθενον Μαρίαν.

Τοῦτο προβλέπων καὶ πάλιν ὁ αὐτός λέγει: «Ἅγιος ὁ Ναός Σου θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

Τοιαύτη δὲ ὑπῆρξε ἡ προγνώστικὴ εὐαρέσκεια τοῦ Θεοῦ περὶ τῆς τεχνησομένης Θεομήτορος ὥστε ἐξικνεῖται μέχρι τῆς μεθ' ὅρκου ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ μεγάλου Βασιλέως Χριστοῦ ἐκ τοῦ σπέρματός του, εἰπών: «Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου». Ἡ δὲ Ἐκκλησία συνεχίζει τὰς ἐρωταποκρίσεις εἰς τὴν ὕμνολογίαν τῆς. «Ἀναβόησον Δαβὶδ τί ὥμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὥμοσε φησί καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένου»!

Μεγίστη τιμὴ διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, μεγίστη ἡ προβολὴ του εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀσθενὴς ἀνθρωπίνη φύσις ὑπερήρθη τῆς ἀγγελικῆς εἰς ἀγιότητα.

Ναός τοῦ Θεοῦ ἔμψυχος καὶ θρόνος καὶ Παλάτιον τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, ἔχει τὰς ὀνομασίας ἡ Θεοτόκος ἐκ τῆς ὕμνολογίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτὴν προεικόνιζε καὶ ἡ βάτος, ἡ φλεγόμενη καὶ μὴ καιομένη, ἡ βλαστήσασα ράβδος τοῦ Ἰακώβ ἡ «ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν οἱ δὲ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν».

Ἦνωσε δηλαδὴ ἡ Θεοτόκος τὰ διεστῶτα γῆν καὶ οὐρανόν καὶ δι' αὐτῆς αἱ μὲν ψυχαὶ τῶν δικαίων ἀναβαίνουν εἰς τὸν οὐρανόν οἱ δὲ ἄγγελοι καταβαίνουν εἰς τὴν γῆν. Μεγίστη ἡ συμβολὴ Αὐτῆς εἰς τὴν καταλλαγὴν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὴν πρώτην τιμὴν τοῦ Παραδείσου.

Κοσμοσώτειρα διὰ τοῦτο ἡ Παρθένος Μαρίαν, χωρὶς τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ἀνθρώπος θά εὕρισκετο εἰσέτι αἰχμάλωτος εἰς τὰ αἰῶνια δεσμωτήρια τοῦ Ἄδου.

Εἰς τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος ὀρόσημον λέγομεν τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, μετὰ ξύ τοῦ παλαιοῦ κόσμου τῆς πλάνης καὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ νέου, τοῦ ἀνακαινισθέντος διὰ Χριστοῦ, κόσμου τῆς Θεογνωσίας. Ὁρθότατα ὅθεν ἡ τοσοῦτον εὐεργετηθεῖσα ἀνθρωπότης ΠΑΝΑΓΙΑΝ ὠνόμασε τὴν Παρθένον, τὴν ἀξιωθείσαν θεομητορικῆς τιμῆς καὶ ὑπερτέραν ἀναδειχθεῖσαν πάσης θεϊκῆς δημιουργίας διό, καὶ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν θαυμαστά καὶ παράδοξα. Γέννησις ἐξ ἐπαγγελίας καὶ παράδοξος ἐξ ἀγόνου

καὶ στερεινότητος μητρός. Εἵσοδος εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰς τριῶν ἐτῶν νηπιακὴν ἡλικίαν καὶ δωδεκαετῆς διαβίωσιν ἐν τῷ ναῷ διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου. Παράδοξος σωματικὴ αὐξησις δι' οὐρανοῦ τροφῆς καὶ ἀγγελικῆς συντροφίας. Ἐξοδος ἐκ τοῦ ναοῦ εἰς δεκαπενταετῆ ἡλικίαν κορασίδος, ἐτοιμῆς διὰ τὸ ὑψηλόν ἔργον τῆς θεϊκῆς συγκαταβάσεως ἐν Αὐτῇ πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Εὐαγγελισμός καὶ ὑπὲρ φύσιν ἄσπορος σύλληψις, ἄφθορος κύησις καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον παρθενικὴ γέννησις τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ἐτεκεν ἐν σαρκὶ ἡ ἁμωμος Δέσποινα τὸν ὑπερούσιον Θεὸν ἐνώσασα ἐν ταυτῷ τὰς δύο φύσεις ἐν Χριστῷ Θεὸν καὶ ἀνθρώπον ὡς μητροπάρθενος.

Παρθένος πρὸ τόκου, Παρθένος ἐν τόκῳ καὶ Παρθένος μετὰ τόκον, Παρθένος Ἀειπάρθενος. Πάντα τὰ ἐν αὐτῇ λίαν παράδοξα καὶ ὑπὲρ φύσιν τεράστια!

Ἐν τοσοῦτῳ ὅμως, ἡ Ἁγία καὶ ἁμωμος καὶ ὑψηλότερα τῶν οὐρανῶν καὶ πάσης κτίσεως τιμωτέρα, ἐζήσεν εἰς τὸν παρόντα κόσμον ταπεινὴ καὶ ἄγνωστος ὡς ἡ ἰδία λέγει, «ὅτι ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ» ὑπὸ τὸν ἀδήριτον νόμον τῶν πικρῶν ἀναγκῶν καὶ θλίψεων καὶ ὀδυνῶν τοῦ βίου δοκιμασθεῖσα ὡς χρυσός ἐν καμίνῳ. Ἐπὶ τὸ πικρὸν ποτήριον τοῦ μητρικοῦ πόνου μέχρι ρανίδος, δεξαμένη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς τὴν δίστομον ρομφαίαν τῆς προρήσεως τοῦ Συμεῶν. «... καὶ Σοῦ δὲ Αὐτῆς ρομφαία διελεύσεται τὴν καρδίαν» ὅτε εἶδε ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐσφαγμένον τὸν Υἱόν καὶ Θεὸν Της.

Ὁ ἀπροσώποληπτος Θεός οὐδεμίαν διάκρισιν ποιεῖ μετὰ τῶν ἀνθρώπων μηδὲ αὐτῆς τῆς Μητρός του ἐξαιρουμένης εἰς τὰς δοκιμασίας τοῦ βίου, ὅπως ἐπαξίως τιμηθῶσι οἱ ἐκλεκτοὶ ὡς νικηταὶ διὰ τὸ ἀσάλευτον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἵνα καὶ μετ' Ἐκείνου συνδοξασθῶσι αἰωνίως.

Τοῦτου ἕνεκεν καὶ ἡ Θεομητορικὴ καρδία ἐσπαράχθη ἐκ μητρικοῦ πόνου, μετασχοῦσα εἰ καὶ ἀνευθύνως καὶ ἀπταιστως τῆς ὀδύνης τῆς πρώτης γυναικὸς Εὕας διὰ τὴν ἀναφανῆ τὸ δοκίμιον τῆς ὑπομονῆς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ταπείνωσεως καὶ ἡ ἀξία τῆς καρτερικότητος.

Ἐπαξίως ὅθεν φέρει εἰς οὐρανοὺς τὸν διάχρυσον στολισμόν καὶ πεποικιλμένον ἱματισμόν ἐκ παντοίων ἀρετῶν, ὡς συνισταμένη αὐτῶν, καὶ πρεπόντως κατηξιώθη τῆς ἀπολαύσεως τῆς μεγάλης χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς καὶ τῆς θέας τῆς ἐνδόξου Ἀναλήψεως προπέψασα μετὰ τῶν μαθητῶν Τοῦτον εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ τοῦ ἐξ αὐτῆς προσληφθέντος ἀνθρώπινου σώματος.

“Ὡ τῆς ὑπερβαλοῦσης δόξης!” Ὡ τῆς ἐξαιρέτου καί μεγαλειώδους τιμῆς γῆνιου καί ὑπερκοσμίου τῆς μοναδικῆς καί ἐξαιρέτου μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ὑπάρξεως!

Ἐν τούτοις, ἡ τοσοῦτον μεγάλη καί ὑψηλή ὤφειλε καί αὕτη νά πληρώσει τό κοινόν χρέος ὑποκύπτουσα εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως ὡς θνητῇ, εἰ καί πηγὴ τῆς ζωῆς καί τῆς ἀθανασίας οὐσα.

Ἐξαιρετον καί θαυμάσιον τό τροπάριον ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Κοσμά: «Νικητικά μὲν βραβεῖα ἤρω κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνὴ Θεὸν κυήσασα, ὁμῶς μιμουμένη δὲ τὸν Ποιητὴν Σου καί Υἱὸν ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις διὸ θνήσκουσα σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα». Θάνατος βραχύς καί ἄφθορος καί ἔγερσις ἐκ τοῦ τάφου καί μετástasis μετὰ σώματος εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἔνθα μεγαλειώδης ὑποδοχὴ ὑπὸ τοῦ ἑξ Αὐτῆς τεχθέντος Θεοῦ Λόγου.

Ψάλλει ἐπ’ αὐτοῦ λίαν εὐστόχως ἡ Ἐκκλησία! «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν Σοί Παρθένε Ἀχραντε.... ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καί μετὰ θάνατον ζῶσα!» ὡς ἐπίσης καί τό θαυμάσιον «Σήμερον οὐρανός ἐφαπτοί τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον»!

Μέγα ὄντως τό μυστήριον τῆς Θεομήτορος! Τοιαύτη ἔπρεπε νά εἶναι ἡ κοσμοσωτῆρα τοῦ γένους ἡμῶν ὡς ἡ Ἐκκλησία μελωδεῖ: «Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβάσα ἅπαντα τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα; ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τοῦ Παντοκράτορος».

Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι, μεγάλη ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία καί δυνατὴ ἡ δέησις Αὐτῆς. «Πολλὰ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου». Εἰς αὐτὴν ἀνατίθεται ὅθεν πᾶσα ἐλπίς καί εἰδικώτερον ἡ ἐλπίς τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εἰς τὰς εὐπροσδέκτους δεήσεις τῆς ὀφείλεται καί ἡ θεϊκὴ μακροθυμία εἰσέτι διὰ τὴν εἰς μέγαλον βαθμὸν ἠθικὴν ἐξαχρείωσιν τῆς ἐποχῆς μας καί τὴν προκλητικὴν ἀπιστίαν καί περιφρόνησιν τῶν θεϊκῶν ἐντολῶν. Ἡ μόνη καταφυγὴ καί βοήθεια καί ἐναπομείνασα ἐλπίς εἰς τὰ περικυκλοῦντα ἡμᾶς δεινὰ καί τὰς ἀπειλουμένας συμφοράς, εἰδικώτερον εἰς τὴν πολυπαθὴ φυλὴν μας.

Πρὸς Αὐτὴν ὅθεν μετὰ δέους προσατενίζοντες μετὰ ζεούσης ἀγάπης καί ἀφομιώσεως ἰκετεύομεν καί ἐκλιπαροῦμεν λέγοντες Αὐτῇ:

Ὡ Παντάνασσα Μήτηρ καί Δέσποινα ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καί ἐξουθενημένων, ὑφάπλωσον τὴν ἁγίαν Σου σκέπην ἐπὶ τὸν λαόν Σου καί φύλαξον ἡμᾶς ἐκ πάσης συμφορᾶς καί προσβολῆς τοῦ διαβόλου.

“Υψωσον τὰς ἀχράντους Σου χεῖρας πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Θεόν καί ἐξιλέωσον Τοῦτον διὰ τὰς πολλὰς ἡμῶν ἁμαρτίας.

Πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, διάσωσον ἐν κινδύνοις, παρηγόρησον εἰς τὰς θλίψεις, προστάτευσον τοὺς ἀδικουμένους καί πάταξον τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Σταυροῦ καί τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἐξαιρέτως δὲ ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, πάρεσο καί σῶσον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ Σου ἐκ τῆς φοβερᾶς καταδίκης καί ἀξιώσον τῆς μερίδος τῶν σωζομένων.

Ναὶ Δέσποινα, ἰκέτευσον τὴν Αὐτοῦ ἀγαθότητα ὅπως εὐσπλαχνιζόμενος τὸν ἐν περιστάσει λαόν του παρατείνει τὸ ἔλεός Του εἰς τὰς κρίσιμότητας στιγμὰς που διερχόμεθα δωρούμενος φωτισμόν, Θεογνωσίαν καί εἰρήνην σταθεράν εἰς τὸν κόσμον.

Σὺ, τό θεοκόσμητον σκῆνωμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ μὴ παύση ἐκλιπαροῦσα μετὰ τῶν Ἀγγελικῶν Δυνάμεων καί πάντων τῶν Ἀγίων ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα διὰ Σοῦ σωζόμενοι ἐκ τῆς ὀργῆς, δόξαν τῷ ἀπείρῳ ἐλέει τοῦ Θεοῦ προσφέρομεν ἑσαεὶ τιμὴν δὲ καί φίλτρον χρεωστούμενης ἀγάπης εἰς Σέ, τὴν κοινὴν κατὰ χάριν Μητέρα τοῦ γένους ἡμῶν.

«**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 36.28.280, 36.47.365 - ΦΑΞ: 36.28.280

Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ

Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζῆς

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάννιγγος 32 - Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 1000

Ἑξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Πάντων προστατεύεις. Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταῖᾳ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Εἶναι γνωστόν γιὰ μᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους χριστιανούς πῶς ὁ τρέχων μήνας Αὐγουστος εἶναι αὐτός πού χαρακτηρίζεται ὡς 15αὐγουστος καὶ ἔχει, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, αὐτὰ τὰ δύο θεῖα Παρακλητικὰ ἐπιτεύγματα πού λέγονται Μικρὸς καὶ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς πού διερχόμεθα αὐστηρῇ Νηστεία 15 ἡμερῶν μᾶς προετοιμάζει νὰ δεχθῶμεν τὴν πάνσεπτον πανήγυριν τῆς Πανάγνου Μαρίας.

Ὅλο τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας θρίσκεται σὲ πνευματικὸ συναγερμὸ διότι ἡ Νηστεία ἄνευ ἐλαίου τῶν 15 ἡμερῶν ἔχει μικρὰς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς στομαχικῆς μας εὐδαιμονίας ἀλλὰ ἐν ταυτῷ ὅπως ἀναφέρουν καὶ οἱ θεῖοι Πατέρες μᾶς τοποθετεῖ πλησιέστερα πρὸς τὸ «θεῖον» διὰ νὰ τύχωμεν ὀρισμένας πνευματικὰς κατακτήσεις. Καὶ κυρία πνευματικὴ κατάκτησις εἶναι «ψυχὴ τε καὶ σῶμα» ἡ προσευχὴ διὰ νὰ τύχωμεν τῆς μεγάλης εὐλογίας ἡ ὁποία ἐκπορεύεται ἀπὸ τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου. Ἄς θελήσωμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς ὀρισμένα συνταρακτικὰ τροπάρια τῶν Κανόνων διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὸ ὕψος καὶ τὸ βάθος τῶν ὕμνογράφων ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐρισκόμενος μέσα εἰς τὴν κατωτερότητά του προσφεύγει πρὸς τὴν Πάναγνον καὶ γονυκλινῶς ἱκετεύει Αὐτὴν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ πάθη πού διακατέχεται.

Τροπάρια.

Πολλοὶς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Τα πάθη αὐτὰ ἐν ὀλίγοις περιγραφόμενα εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) Ὁ σαρκικός ἄνθρωπος εἴτε εὐρίσκεται εἰς νόμιμον συμβίωσιν, εἴτε ἐκτός αὐτῆς, εἴτε ἀκόμη, ὁ ζῶν ἐν ἀγνότητι, κατατρύχεται ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὀρμέμφυτο πάθος τὸ ὁποῖον ἐνισχυόμενον ἀπὸ

τὴν διαβολικὴν συνέργειαν γίνεται «ἀδιαπέραστον».

β) Λόγω τῶν ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τῆς ἠθικῆς ἐμφανούς κατωφερείας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ὅλα τὰ βάθη, οὗτος καθίσταται ἔρμαιον τῶν κυμάτων καὶ ἐάν δέν θέσῃ τὴν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ ὡς πηδάλιον τοῦ σκάφους τῆς ζωῆς του εὐκόλα περιπίπτει εἰς τὰ βραχῶδη μέρη τῆς θαλάσσης καὶ καταποντίζεται.

γ) Ὁ σημερινὸς εὐδαιμονισμὸς ἐν τῇ ζωῇ τοῦ χριστιανοῦ, εἶναι ἓνα εἶδος κατωφεροῦς πορείας διὰ, τὸν στόχον τὸν ὁποῖον ἔχει θέσει ὡς σκοπὸν του, ἐν τῇ χριστιανικῇ βιωτῇ.

Μέ αὐτὰ τὰ τρία ὀγκώδη ἐμφανῆ ἐλαττώματα τοῦ ἀγωνιζομένου χριστιανοῦ οὗτος ὁ τελευταῖος «ἀφυπνίζεται», ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, καὶ προστρέχει πρὸς τὴν Θεοτόκον, τὴν μεγάλην Μεσίτριαν ἐν τῇ ζωῇ μας.

Ὅπως βλέπομεν τὸ τροπάριον τοῦ μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος τῆς Α' Ὁδῆς ἀναφέρει ὅτι ὁ πιστὸς εὐρίσκεται εἰς πολλοὺς καὶ ποικίλους πειρασμούς καὶ δέεται πρὸς τὴν Πάναγνον ὅπως τὸν ἀπαλλάξῃ, πάντοτε θεῖω ἐλέω, τῶν πειρασμῶν πού διατρέχει.

Ὁ δεῦτερος μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν εἶναι ἔργον τέχνης εὐγλωτίας καὶ σαφηνείας καὶ θ' ἀναγράφωμεν μόνον δύο στίχους γιὰ νὰ κατανοήσωμεν τὴν ὑψηλὴν ἐννοιαν τῆς γραφῆς καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γονυκλινοῦς ἱκεσίας μας πρὸς τὴν Μαρίαν.

Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν καὶ συμφορῶν νέφη τὴν ἐμὴν καλύπτουσι καρδίαν, Θεοσύμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Τά νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν τήν ἀθλίαν μου ψυχὴν καί καρδίαν καί σκοτασμόν ἐμποιοῦσί μοι, Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τό ἀπρόσιτον, ἀπέλασσον ταῦτα μακράν τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Αὐτοί οἱ δύο Κανόνες λεγόμενοι ἐν κατανύξει παρά τῶν πιστῶν ἔχουν ἄμεσα ὠφέλη. Ἡ Πάναγνος Μήτηρ μας «δεομένη» μετά κλαυθμῶν πρὸς τόν Υἱόν της θά σπεύσει νά ἐκτελέσει τά αἰτούμενα δεδομένου ὅτι προηγεῖται καί νηστεία δι' Αὐτήν δύο ἐβδομάδων, Ἄλλοι ἀρθρογράφοι τῆς ἐφημερίδος μας καταγράφουν μέ περίφροντιν καί γλαφυρόν ὕφος τό ὕψιστον γεγονός τῆς Κοιμήσεως καί ὁ ἀναγνώστης θά ἐν-

τρυφήσῃ εἰς τά γραφόμενα γιατί εἶναι δόκιμοι χειρισταί τοῦ λόγου καί τῆς γραφῆς.

Καί ἡμεῖς γονυκλινεῖς ἄς παρακαλέσωμεν τήν Κοιμηθεῖσαν καί Μεταστᾶσαν θεοτόκον ὅπως ἐνισχύσει τήν προσπάθειαν ἐν τῇ ζωῇ μας, νοερά εὐρισκόμενοι μέ τοὺς θεῖους Ἀποστόλους καί θεοὺς ἱεράρχας. Ἄς προσκομίσωμεν αὐτά τά ἐλαχιστότατα δῶρα τῆς συνεχούς παραμονῆς μας ἐν γνησιότητι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καί ἄς σταθώμεν καί ἐμεῖς κοντά στό θεῖον φέρετρον μέ τεταμένης τᾶς χεῖρας πρὸς τήν μεγάλην Μητέρα μας, ἵνα ἀξιωθῶμεν τοῦ μεγάλου ἐλέους πού ἀπορρέει ἀπό τόν θρόνον τοῦ Υἱοῦ της.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

Α. ΟΙ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ ΚΟΣΜΑΣ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Παρ' ὅλον τό γεγονός ὅτι διὰ μέσου τοῦ χρόνου ἐγράφησαν πολλά δι' αὐτοὺς τοὺς ἱατροὺς τῆς ἀνθρωπότητος ἦτοι Κοσμάν καί Δαμιανόν εἶναι ἀδύνατον νά μὴν χαράξωμεν ὀλίγα τινα δι' αὐτοὺς τοὺς ἁγίους πού ἐορτάσαμεν σήμερον καί εἶμαι ταπεινός λειτουργός ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

Οἱ ἁγ. Ἀνάργυροι οἱ Ρωμαῖοι εἶναι αὐτοί πού μέ τήν ἀνάργυρον τακτικὴν τῶν ἐζησαν τήν ζωὴν τῶν καί μέ τήν ἀπολογία τῶν ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος Καρίνου (283-285 μ.Χ.) ὡμολόγησαν Χριστόν θεόν ζῶντα. Ἡ ὁμολογία τῶν αὐτῶν ἁγίων καί παινετὴ μένει ἱστορικῶς καταφανὴς διότι ὁ Αὐτοκράτωρ καί ὅλοι οἱ οἰκεῖοι του ἐν τῷ παλατίῳ μετεστράφησαν εἰς χριστιανούς καλούμεθα λοιπόν καί ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τόν ἀποκαλυπτικόν Η' αἰῶνα νά κάνουμε ὄχι μόνο ὁμολογία πίστεως ἀλλὰ καί ἐναρέτου βιωτῆς, διότι σήμερον κατελύθησαν τά πάντα καί αὐτό τό ποσοστὸν τῶν 7.000 πού δίδει ὁ Οὐρανός πρὸς τόν Προφήτην Ἠλίαν (οἱ ὅποιοι δὲν ὑπέκυψαν εἰς τόν Βάαλ) ἔχει σήμερον «μηδενικὴν βάσιν». Τά ἐλάχιστα ἐναπομείναντα προσοστά σώφρονος καί ἠθικῆς ὑποστάσεως ἔχουν ἐκμηδενισθῇ καί ἡμεῖς οἱ ἐναπομείναντες ἁμαρτωλοὶ καλούμεθα νά ὀρθώσωμεν τουλάχιστον τό ἀνάστημά μας πρὸ τῆς αἰσχρᾶς ἠθικῆς πλημμυρίδος.

Ἐκτός ὅμως τῆς ὁμολογίας ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω ἔχομεν τό χρέος ἀκολουθοῦντες τό ἀνάργυρον παράδειγμα τῶν Μεγαλομαρτύρων Κοσμά καί Δαμιανοῦ νά ἐγκαταλείψωμεν τήν βιωτικὴν

μέριμναν καί νά περιορίσωμεν τὰς κτηματικὰς ἐπεκτάσεις εἰς τό ἐλάχιστον διότι «ἀνάργυρος» σημαίνει ὄχι φίλοι τῶν κτημάτων καί τῶν χρημάτων. Ἄς ἀγωνισθῶμεν καί μέ τήν βοήθειαν τῶν σήμερον ἐορταζόντων ἁγίων νά ἐπιτυχῶμεν χριστιανικὴν μαρτυρίαν ἀναμένοντες μόνον τό ἔλεος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Β. ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΤΟ ΝΕΡΟ

Εἶναι ὀφθαλμοφανές ὅτι τά παγκόσμια ὑδροφόρα στρώματα ποσίου νεροῦ ἐκλείπουν καί ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις ἐν τῇ Γῇ σπεύδουν νά λάβουν μέτρα διὰ νά περισώσουν τό κακό. Καί βέβαια λαμβάνονται μέτρα περιστολῆς τῆς καταναλώσεως τοῦ ποσίου ὕδατος τά ὅποια ἔχουν μικρὴν ἀπόδοσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἀγνοοῦν πῶς ἡ ἔλλειψις νεροῦ εἰς τὰς ἡμέρας μας δὲν εἶναι θέμα πού καλύπτεται διὰ σπασμωδικῶν ἐνεργειῶν ἀλλὰ θέμα καθαρῆς προσευχῆς πρὸς τόν Κύριον διὰ νά ἀνοίξῃ τοὺς κρουνοὺς τοῦ Οὐρανοῦ καί νά μεθύσῃ τοὺς αἰλακάς τῆς Γῆς.

Εἰς τόν ψαλμόν 65. 10:

«Τοὺς αἰλακάς αὐτῆς μέθυσον
πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς»

βλέπομεν τόν Προφητάνακτα νά παρακαλεῖ τόν Θεόν διὰ τὴν ἐξ Οὐρανοῦ εὐλογία τῆς βροχῆς

Ἄς φροντίσωμεν λοιπόν καί ἡμεῖς, καίτοι βεβαρυμένοι μέ ζωὴν ἀθλίαν, τολμῶ νά εἶπω, ἀντίθετη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ νά γονυπετίσωμεν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τῆς Τριαδικῆς θεότητος διὰ

τήν ἀλλαγὴν τῶν ἀτμοσφαιρικῶν συνθηκῶν ὅπως ἐπεκράτουν πρὸ τῶν αἰώνων. Τό θέμα τῆς λειψυδρίας ὅπως βλέπομεν ἐν τῇ Γαλατῇ Διαθήκῃ εἶναι θέμα καθαρῆς προσευχῆς. Προσευχήθη ὁ Προφήτης Ἡλίας καὶ ἔκλεισε τὸν Οὐρανὸν ἐπὶ τριάμισυ ἔτη, καὶ ἡ ξηρασία ἐπέπεσεν ἐπὶ τὴν Γῆν ἀλλὰ προσευχήθη καὶ πάλιν ὁ Προφ. Ἡλίας πρὸς τὸν θεὸν καὶ ὑπήκουσεν αὐτόν ὁ Θεὸς καὶ

ἔστειλε τὴν εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐμεθύσθη ἡ Γῆ ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἐπλήθυνεν ἐκ νέου τὰ γεννήματα τῆς Γῆς. Ἄς προσευχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐν πνεύματι ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης καὶ νὰ μᾶς ἀκούσει ὁ Ὑψίστος ἵνα «παλινδρομήσῃ» τὴν φύσιν εἰς τὴν προτέραν τῆς κατάστασιν.

Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Κατὰ τὴν θεϊὰν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡ ὁποία συμπίπτει τὴν 6ην Αὐγούστου κάθε ἔτους καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἱερᾶς νηστείας τοῦ 15αὐγούστου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὸ ἐξαίσιον τοῦτο γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως καὶ δίδει ἰδιαίτεραν αἴγλην διότι ἐν τῷ καιρῷ τῆς νηστείας δίδει εἰς τὸν προσευχόμενον χαρὰν καὶ χορηγεῖ τροφήν «καταλύσεως ἰχθύος» διὰ τὸ ἐπίσημον καὶ χαρούμενον γεγονός τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς ἀγ. Ματθαῖος γράφει τὴν σκηνὴν τῆς Μεταμορφώσεως ἐν τῷ Θαβωρείῳ ὡς ἀκολουθῶς:

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν·

- καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.
 - καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.
 - ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ μίαν Ἡλίᾳ.
 - ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε·
 - καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
 - καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.
 - ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.
 - καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
- Τό ὡς ἄνω γεγονός εἶναι ἄκρως σημαντικόν

διότι κατ' αὐτὸ ἐμφανίζονται καὶ τ' ἄλλα δύο πρόσωπα τῆς ἀγ. Τριάδος συμαρτυροῦντα τὴν γνησιότητα Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς δευτέρου Προσώπου ἐν τῇ Τριαδικῇ θεότητι. Ὅπως βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς ὡς ἄνω περιγραφῆς κοντὰ εἰς τὸν Μεταμορφωθέντα Κύριον ἐνεφανίσθη ὁ Προφήτης Μωϋσῆς ἐκ τῆς χορείας τῶν νεκρῶν καὶ ὁ Προφήτης Ἡλίας ἐκ τῆς χορείας τῶν ζώντων διότι ὡς γνωστόν ὁ Προφήτης Ἡλίας δὲν ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀλλὰ εἰς χώραν ὡς εἰς Οὐρανόν. Τό γεγονός αὐτό πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησις παρὰ τοῖς χριστιανοῖς καὶ νὰ γνωρίζουμε ὅτι ὁ Προφήτης Ἡλίας εὐρίσκεται ἄς τολμίσωμεν νὰ εἰπῶμεν μεταξύ μας, εἶναι αὐτό τό πρόσωπον ποῦ θὰ παίξει σημαντικόν ρόλον εἰς τὴν ἐπὶ θύραις ἀφίξιν τοῦ Ἀντιχρίστου. Γι' αὐτὸ ὀφείλομε ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ νὰ εὐρισκώμεθα ἐν ἀδιαλείπτῳ προσευχῇ μήπως καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἀκόμη, λάβῃ χώρα, ἡ ἡμέρα τῆς Κρίσεως. Ἄς προσέξωμεν λοιπὸν καὶ ἄς σωφρονισθῶμεν.

Προτοῦ ὅμως κλείσω τὸ ἐπίμαχον αὐτό θέμα τῆς Μεταμορφώσεως ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος μᾶς δίδει τὸ «μέτρον» ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἔλαμψεν ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ὡς τὸ φῶς. Αὐτοὶ οἱ χαρακτηρισμοὶ δίδονται κατὰ ἔννοιαν ποῦ εἶναι, μόνο καταληπτοὶ εἰς τοὺς χριστιανούς, διότι οἱ ἄλλοι, μὴ χριστιανοὶ εἶναι ἀμέτοχοι τοιούτων ἐννοιῶν. Ὁ Κύριος παραλαβὼν τοὺς τρεῖς μαθητὰς Πέτρον, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην σημαίνει ὅτι αὐτοὶ οἱ τρεῖς θὰ παίξουν σημαντικόν ρόλον κατὰ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου.

Ἀλλὰ, καταλήγων ἔχω νὰ ἐπισημάνω ὅτι, καὶ ἡμεῖς καλούμεθα νὰ ὑποστῶμεν ψυχικὴν Μεταμόρφωσιν διὰ νὰ τύχωμεν σωτηρίας παρὰ τοῦ Μεταμορφωθέντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Υπό τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου
Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μ. Ἀδελφοθέου

Ὁ Α΄ Κανόνας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ὁρίζει, ὁ Ἀρχιερεὺς νά χειροτονεῖται ὑπὸ δύο ἢ τριῶν Ἐπισκόπων. Φαίνεται δέ ὅτι τὸ σχῆμα τοῦ λόγου εἶναι προθύστερον. Χωρὶς τὸ σχῆμα ἀπλούστερα θά ἔλεγεν: Ἐπίσκοπος νά χειροτονεῖται ὑπὸ Ἐπισκόπων τριῶν ἢ (τὸ λιγότερο) δύο.

Ἡ δὲ λέξις χειροτονία, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὸ τεῖνω, ἤτοι ἐξαπλώνω τὰς χεῖρας, καὶ ἔχει δύο σημασίες. Χειροτονία ὀνομάζεται ἡ ψήφος καὶ ἐκλογή, ἡ ὁποία ἐγένετο μέ τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν τοῦ δήμου. Ὁ Ζωναρᾶς λέγει ὅτι, τὸ πάλαι τῆς Ἐκκλησίας ἐπικρατήσαν ἔθος, τὰ πλήθη συναγόμενα, ἐχειροτόνουν, ἤτοι ἐψήφιζαν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς. Σήμερα δὲ χειροτονία ὀνομάζεται ἡ δια τῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γινομένη τοῦ Ἀρχιερέως ἱεροτελεστία.

Ἐάν κάποιος κατηγορήσῃ τὸν μέλλοντα νά χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον, νά μὴν γίνετα ἡ χειροτονία. Πρῶτα νά ἐξετασθῇ ἡ κατηγορία ἐμπροσθεν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ κατηγοροῦ ἀπὸ τὸν Ἀρχιερεῶς ὅπου μέλει νά κἀνῃ τὴν χειροτονίαν. Μετὰ ἀπὸ ἀκριβῆ ἐξέτασιν, ἐάν εὕρῃ αἴτιον τὸν μέλλοντα νά χειροτονηθῇ, νά μὴν τὸν χειροτονῇ. Ἐάν τὸν εὕρῃ ἀνάτιον εἴτε παρουσία τοῦ κατηγοροῦ εἴτε ὄχι, νά τὸν χειροτονῇ. Ὁ δὲ κατήγορος, ἐάν ἀποδείξῃ τὴν κατηγορίαν μέ ἀξιοπύστους μάρτυρας, μόνον τότε νά ἀποφεύγῃ τὴν ἱεράν κρίσιν τοῦ Ἀρχιερέως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅπου ὁ κατήγορος, εἶναι ἱερώμενος καθαίρεται, εἶναι λαϊκὸς ἀφορίζεται. Ἐάν δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς χειροτονήσῃ τὸν κατηγορηθέντα χωρὶς ἐξέτασιν, καθαίρεται ὁ ἴδιος, ὁμοίως καὶ ὁ χειροτονηθεὶς.

Ἡ ψηφοφορία ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ ὄχι λαϊκῶν.

Ὁ ΙΒ΄ Κανόνας τῆς ἐν Λαοδικαίᾳ τοπικῆς Συνόδου διορίζει, οἱ ψῆφοι νά γίνωνται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, κι ὄχι ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ἐκεῖνον δὲ

ὅπου ψηφίζουν νά εἶναι δοκιμασμένος κατὰ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν θείαν Γραφήν.

Εἰς τὸν ΚΘ΄ Κανόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων λέγει ὅτι, ὅποιος Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, λάβῃ τὴν ἱερωσύνην μέ χρήματα, ἃς καθαίρεται καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος ὅπου τὸν ἐχειροτόνησε, καὶ ἃς ἀφορίζεται παντελῶς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ προσευχὴ τῶν πιστῶν· καθὼς ἀφορίσθη καὶ ὁ Σίμων ὁ μάγος ἀπὸ ἐμένα τὸν Πέτρο.

Μεγαλυτέρα παρανομία, βαρύτερο ἁμάρτημα δὲν ἔμπορεῖ νά εὕρεθῇ, ἀπὸ τὸ νά πωλῇ κάποιος καὶ νά ἀγοράζῃ τὴν ἀνεξαγόραστον Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ Πηλουσιώτης Ἰσιδωρὸς λέγει, «πᾶς οὖν, ὅστις ἱερωσύνην ἐκπρίεται, Καϊάφας Χριστοκτόνος εὐρίσκεται».

Ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος λέγει ὅτι οἱ Σιμωνιακοὶ εἶναι οἱ μέγιστοι πάντων τῶν αἰρετικῶν.

Καὶ ὁ Α΄ Κανόνας διπλᾶ παιδεύει ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ ἁμάρτημα λέγων· Ὅποιος μεταχειρισθῇ ἄρχοντας κοσμικοὺς καὶ διὰ τῆς μεσιτείας τῶν λάβῃ ἐκκλησιαστικὴν χάριν, Ἀρχιερωσύνης ἢ ἱερωσύνης ἢ Ἐκκλησίαν, ἃς καθαίρεται κι ἃς ἀφορίζεται δι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Κληρικοὺς ὅπου ἔχουν κοινωνίαν μέ αὐτόν, εἴτε οἱ χειροτονήσαντες αὐτόν Ἀρχιερεῖς, εἴτε Πρεσβύτεροι ἢ Διάκονοι.

Ὁ Ἁγιώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Ἀθανάσιος λέγει ὅτι, ὁ Ἀρχιερεὺς νά ἐξετάζῃ τὰ ἔργα καὶ τίς πράξεις τοῦ μέλλοντος νά χειροτονηθῇ, ἐάν ἔχει καθαρὸν βίον, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γραμμάτων, καὶ ἐπειτα νά τὸν χειροτονῇ. Ἐάν δὲ κάποιος χειροτονῇ τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἀναξίους, διὰ φιλίαν ἢ δῶρα, ἀλλοίμονο σ' αὐτόν, διότι θεληματικῶς ἀπώλεσεν τὸν ἑαυτόν του καὶ τὸν χειροτονηθέντα.

Διὰ αὐτοὺς πού δὲν φυλάττουν τὰ νόμιμα, ὁ προφήτης Ἰερεμίας εἶπε: Ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ μὴ φυλάσσοντές μου τὰ νόμιμα, ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς σφαγὴν. ➔

**Ἐάν πορνεύσουν, κλέψουν ἢ ἐπιορκίσουν οἱ ἱε-
ρώμενοι...**

Ὁ ΚΕ΄ Κανόνας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ὀρίζει ὅτι, Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ἐάν πορνεύσῃ ἢ κλέψῃ ἢ ἐπιορκήσῃ, ἄς καθαίρεται ὅχι ὁμῶς καί νά ἀφορίζεται. Διότι «Οὐκ ἐκδική-
σεις δὲς ἐπὶ τό αὐτό» ὀρίζει ὁ θεῖος Νόμος τῆς Γραφῆς. Δηλαδή νά μὴν παιδεύσῃ τόν ἱερωμέ-
νον δύο φορές καί μέ καθαίρεσιν καί μέ ἀφορι-
σμόν. Ἀρκεῖ δι' αὐτόν ἡ καταδίκη τῆς ἱερατικῆς
καθαιρέσεως. Δέν μεταλαμβάνουν δέ τῶν Ἀρ-
χάντων Μυστηρίων, ὡς ἀνάξιοι καί ὑπὸ Κανόνος,
ἕως ὅτου κρίνῃ εὐλογον ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ πνευ-
ματικός τῶν καθηρεμένων.

**Περὶ ἱερωμένων ὅπου θά γίνουν Ἀρχιερεῖς καί
ἔχουν γυναῖκες.**

Ὁ ΙΒ΄ Κανόνας τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου

ὀρίζει ὅτι, ἐάν ἱερωμένος ἔχει γυναῖκα καί γίνῃ
Ἀρχιερεὺς πλέον νά μὴν εὐρεθῇ μετ' αὐτῆς εἰς
τό κελλίον του, οὔτε εἰς ἄλλον τόπον νά κατοικῇ
μετ' αὐτῆς. Διότι προξενεῖ σκάνδαλον εἰς τόν
λαόν νά λέγῃ ὅτι συνευρίσκεται μετ' αὐτῆς σαρ-
κικῶς ὅπως πρῶτα. Διὰ τοῦτο ἀπεφάνθησαν οἱ
Θεῖοι Πατέρες τῆς αὐτῆς Συνόδου, ἡ γυναῖκα
τοῦ Ἐπισκόπου νά κατοικῇ μακριά ἀπ' αὐτόν,
ἐάν δέ κατοικῇ μετ' αὐτοῦ ἄς καθαίρεται.

Ἡ γυναῖκα ἐκείνου, ὅπου μέλλει νά γίνῃ Ἀρ-
χιερεὺς, νά χωρίζεται πρῶτα ἀπ' αὐτόν μέ κοινῇ
συμφωνίαν, ὀρίζει ὁ ΗΗ΄ Κανόνας τῆς αὐτῆς
Συνόδου (ΣΤ'). Ἀφοῦ ἐκεῖνος χειροτονηθῇ νά
μπαίνει εἰς Μοναστήριον μακράν εὕρισκόμενον
τῆς ἐπαρχίας ἐκείνου καί νά γίνεταί Καλογριά
εἰς αὐτό. Ἐάν δέ εἶναι ἄξια ἄς γίνεταί καί Διακό-
νισσα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅπου, ἡ γυναῖκα τοῦ μέλ-
λοντος Ἀρχιερέως, δέν θελήσῃ τόν χωρισμόν,
νά ἐμποδίζεται ἡ χειροτονία αὐτοῦ, διότι ὁ
γάμος μένει ἄλυτος.

**ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
ΑΘΗΝΑΙ 17 - 30 Ἰουνίου 1992
ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ**

**ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΥΡΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ**

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὴν γεραράν Κορυ-
φήν τῆς παμφιλτάτης Πατρίδος, διὰ τὴν ἐθνικὴν
δικαίωσιν εἰς τό ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ.

Ἐθριάμβευσεν ἡ δύναμις τοῦ Δικαίου καί τῆς
Ἀληθείας.

Τὴν ἱστορικὴν ὁμόφωνον Κοινοτικὴν ἀπόφα-
σιν, χαίρετιζομεν ὑπερῆφάνως ὡς περιφανῇ νί-
κην τοῦ ἔθνους καί τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐπικαλούμεθα προφρόνως τὴν τοῦ Παντοδύ-
ναμου Θεοῦ ἀρωγὴν, διὰ τὴν ταχεῖαν ἐθνικὴν δι-
καίωσιν καί εἰς τό ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ἀρχιεπίσκοπος Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Χρυσόστομος Β΄

Κ/ΣΙΣ: Ἐξοχώτατον

Πρόεδρον Κυπριακῆς Δημοκρατίας

Κύριον Γεώργιον Βασιλείου

Ἀξιότιμον Δήμαρχον Θεσσαλονίκης

Κύριον Κων. Κοσμοπούλου.

**ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
ΑΘΗΝΑΙ 17 - 30 Ἰουνίου 1992
ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ**

**ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΝ**

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὴν γεραράν Ἐξοχό-
τητά Σας, διὰ τὸν εὐστροφὸν διπλωματικὸν χει-
ρισμόν, εἰς τὴν Σύνοδον Κορυφῆς τῆς Ε.Ο.Κ.,
περὶ ἀναγνώρισεως τῶν Σκοπίων ἄνευ τοῦ ἐνδό-
ξου ὀνόματος τῆς Μακεδονίας.

Ἐθριάμβευσεν ἡ δύναμις τοῦ Δικαίου καί τῆς
Ἀληθείας.

Τὴν ἱστορικὴν ὁμόφωνον Κοινοτικὴν ἀπόφα-
σιν, χαίρετιζομεν ὑπερῆφάνως ὡς περιφανῇ νί-
κην τοῦ ἔθνους καί τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐπικαλούμεθα προφρόνως τὴν τοῦ Παντοδύ-
ναμου Θεοῦ ἀρωγὴν, διὰ τὴν ταχεῖαν ἐθνικὴν δι-
καίωσιν καί εἰς τό ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ἀρχιεπίσκοπος Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Χρυσόστομος Β΄

Κ/ΣΙΣ: Ἐξοχώτατον

Πρόεδρον Κυπριακῆς Δημοκρατίας

Κύριον Γεώργιον Βασιλείου

Ἀξιότιμον Δήμαρχον Θεσσαλονίκης

Κύριον Κων. Κοσμοπούλου.

Ἡ ὀνομαστική Ἑορτή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνοσ κ. Γεροντίου.
Ἡ ἀνάδειξις τοῦ ἀρχιμ. Γεροντίου Λουδάρου εἰς
«Μεγαλόσχημον Μοναχόν».

Θερμή προσφώνησις τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου
κ. Χρυσοστόμου.

Ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία τοῦ ἐπιτ. δικηγόρου
κ. Νικήτα Ἀναγνωστοπούλου.

Τήν Κυριακὴν 5ην Ἰουλίου ἐ.ἐ. ἐορτήν τοῦ Ὁσίου Γεροντίου καί τῶν Ἀγιαννανιτῶν Ὁσίων Πατέρων τοῦ Ἀγ. Ὁρους, ἐτελέσθη μετὰ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως εἰς τὴν Ἱ.Μονὴν τοῦ «Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου», σὺν Μ.Πεῦκο ἡ ὀνομαστικὴ ἑορτὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνοσ κ.Γεροντίου.

Ἀπὸ ὀρθρου βαθέως κατεκλύσθη ὁ εὐρύχωρος Ἱ.Ναὸς ὑπὸ τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον ἔλθει ἐκ Σαλαμίνοσ, Μεγάρων, Ἀθηνῶν καί Πειραιῶς καί μετὰ κατανύξεως παρηκολούθησαν τὴν πανηγυρικὴν θ. λειτουργίαν, τῆς ὁποίας προεξηρχεῖτο ὁ ἐορτάζων, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀστορίας κ. Πέτρου, Φθιώτιδος κ. Καλλινίκου, Ἀττικῆς κ. Ἀντωνίου, Θεσ/νίκης κ.Εὐθυμίου, Χίου κ. Στεφάνου καί Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου.

Συμπροσευχόμενοι οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μαγνησίας κ. Μάξιμος, Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος καὶ Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιος. Συλλειτουργοὶ οἱ πανοσ. ἀρχιμ. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος, Μεθόδιος Δεσποτιδῆς, Μακάριος Καβακίδης, Γερόντιος Λουδάρος, Μακάριος Πίκιος καί οἱ αἰδεσ. πρωθ. Γεώργιος Σμυράκης καί Κων/νος Βελέντζας καί ὁ πρεσβ. Περίανδος Ἀθανασάκος. Εἰς τὸ κοινωνικόν ὡμίλησε καταλλήλως περὶ πίστεως ὁ ἀρχιμ. Μακάριος Καβακίδης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θ. λειτουργίας ἔλαβε χώραν ἡ ἱεροτελεστία τῆς ἀναδείξεως τοῦ ἀρχιμ. Γεροντίου Λουδάρου πνευματικοῦ τέκνου τοῦ Σεβ. κ. Γεροντίου, εἰς «Μεγαλόσχημον Μοναχόν».

Ἀκρῶς συγκινητικὴ ἦτο ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑποψήφιος φέρων λευκὸν ποδήρη χιτῶνα καί μετὰ τὴν μακράν του κόμην ἀπλωμένην ἐπὶ τοῦ ὤμου του, εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ναόν, ὑποβασταζόμενος ὑπὸ τῶν ἀρχιμ. Χριστοφόρου Ἀγγελοπούλου καί Μακαρίου Καβακίδη, προηγουμένου τοῦ ἀρχιμ. Καλλινίκου Θεοδοσίου, κτυπῶντος τὸ τάλαντον.

Ἀσπασθεῖς τρεῖς τό δάπεδον τοῦ Ναοῦ προσήλθεν ἐνώπιον τοῦ τελετουργοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσ/νίκης κ. Εὐθυμίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πνευματικοῦ του πατρός Σεβ. κ.Γεροντίου, φέροντος τὸν Ἀρχιερατικὸν μανδύαν, πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, ὅτε καὶ ἤρχισεν ἡ καθιερωμένη, κατὰ τὰ Μοναχικά Πρότυπα, μεγαλοπρεπὴς τελετή.

Ὁ τελετουργὸς εὐφώνως ἀνέγνωσε τὰς κεκατονισμένας εὐχὰς καί ἤκουσε τὰς ἀποκρίσεις τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὰς ἐρωτήσεις του, διὰ τῶν ὁποίων οὗτος ἔδωκε τὴν «Μοναχικὴν Ὁμολογίαν» περὶ ἐγκρατείας, ὑπακοῆς, ἀκτημοσύνης καί πνευματικῆς ἀσκήσεως. Ἀκολουθῶν οὗτος ὑπέστη τὴν κουράν παρὰ τοῦ τελετουργοῦ καί ἐφόρεσε, διὰ χειρὸς αὐτοῦ, τ' ἀπαρτίζοντα τὴν Μοναχικὴν Στολὴν ἐνδύματα καί σύμβολα (κουκούλιον, ζώνην, μανδύαν, ἀνάβαλον καί ὑποδήματα), βεβαιοῦντος τοῦ τελετουργοῦ ὅτι εἶναι ἄξιος.

Τὸ ἐκκλησίασμα πού παρακολουθοῦσε μεῖν ἰδιαίτερη προσοχὴ καί συγκίνηση τὴν ἱεροτελεστείαν ἀνεφώνησε τρεῖς «ᾄξις».

Ὁ δὲ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος προσεφώνησε τὸν νέον «Μεγαλόσχημον Μοναχόν», συγχαρεῖς τοῦτον «ἀπὸ καρδίας» - ὡς εἶπεν - καί εὐχήθει λαμπράν τὴν ἐκκλησιαστικὴν του σταδιοδρομίαν, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς μαρτυρικῆς μας Ἐκκλησίας.

Παρέστησαν ὁ Βουλευτὴς κ. Η. Βουγιουκλάκης, ὁ Ἀντ/δρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Γ. Κασαντώνης, ὁ ἀντιστράτηγος ἐ.ἄ κ. Μ. Λιναρᾶς, ὁ δικηγόρος κ. Σ. Κομισόπουλος, ὁ ἐπίτιμος δικηγόρος κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος μετὰ τῶν συζύγων των, ὁ δικηγόρος κ. Γ. Τσῶτος, ὁ πρ. Δήμαρχος Μεγάρων, ὁ Νομαρχιακὸς σύμβουλος Πειραιῶς κ. Δ. Χατζῆς, ὁ Δ/ντὴς τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» κ. Χ. Χαλβατζῆς, ὁ σύμβουλος τοῦ Γ.Τ.Ε.Γ.Ο.Χ.Ε. κ. Κ. Χρονᾶς, ὁ κ. Μ. Αὐγουλέας κ.ἄ.

Ἠκολούθησε πλούσια τράπεζα ἀγάπης, σπιν

όποια παρεκάθησαν ὁ Μακαριώτατος, ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ λειτουργοὶ ἱερεῖς καί οἱ καταφθάναντες ἐν τῷ μεταξύ ἄλλοι ἱερεῖς ἀφ' οὗ ἐλειτούργησαν εἰς τοὺς Ναοὺς των διὰ τὴν ὑποβάλλουν τὰς εὐχὰς των εἰς τὸν ἐορτάζοντα ἄξιον ποιμενάρχην καὶ πολλοὶ πιστοί, ἅπαντες πεπληρωμένοι πνευματικῆς χαρᾶς καὶ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως, διὰ τὴν διπλὴν ἐορτὴν τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ σεπτοῦ «γέροντός» μας καὶ τῆς ἀναδείξεως τοῦ πνευματικοῦ τέκνου εἰς Μεγαλόσχημον Μοναχὸν ἀρχιμ. Γερωντίου Λουδάρου.

Εἰς τὰ ἐπιδόρπια ὠμίλησε ὁ ἐπίτιμος δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ Συμβουλίῳ Ἐπικρατείας κ. Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος, καὶ μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἀπὸ μνήμης εὐγλωττίαν, ἐσκιαγράφησε τὸν ἐορτάζοντα Ἱεράρχην, ἐτόνι-

σε τὴν σημασίαν τοῦ «Μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος» καὶ ἀπηύθυνε συγκινητικὴν προσοχὴν πρὸς τὸν νέον «Μεγαλόσχημον Μοναχόν» ἐνθαρύνων αὐτὸν εἰς τὰς νέας θαρεῖας πνευματικὰς του ὑποχρεώσεις. (Ἡ ὁμιλία, λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῆς, δημοσιεύεται εἰς ἄλλην σελίδα, ὁλόκληρος, μαγνητοφωνηθεῖσα).

Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς ὁλοθέρμως ἀμφοτέρους, εὐχόμενοι εἰς τούτους ἀμετάπτωτον ὑγίαν καὶ μακρότητα ἡμερῶν, εἰδικότερον δὲ εἰς τὸν ἀρχιμ. Γερόντιον ὅπως φανῇ ἄξιος τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἀναστήματος τοῦ πνευματικοῦ του πατρός, πρὸς δόξαν τῆς μαρτυρικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ἡ «Φ.Ο.»

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΕΡΑΤΕΥΜΑ

«Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ» Α' Πέτρου Β' 5.

Προσωρινῶς ἀγαπητοὶ μου θ' ἀφήσω τὰς παραφράσεις τῶν Εἰρμῶν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ διακατέχομαι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως πνευματικῶς ἀναλύσω τὴν ρῆσιν αὐτὴν τοῦ ἁγ. Πέτρου ἢ ὅποια ὡς πνευματικὸς καταλύτης ἐμποιεῖ ἰδιαίτεραν αἴσθησιν εἰς τὰς ψυχὰς μας.

Ὁ ἁγ. Πέτρος τοῦ ὁποίου αἱ Ἐπιστολαὶ εἶναι πλήρεις Πνεύματος ἁγίου μᾶς λέγει ὅχι μόνον σὲ μᾶς τοὺς ἱερεῖς ἀλλὰ σὲ ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον, ὅτι εὐρίσκόμενοι ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ εἴμεθα Βασιλεῖον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον, ἐπικοδομούμενοι σάν λιθάρια ἅγια εἰς τὸν θωμόν τοῦ Θεοῦ. Ἀλήθεια εἶναι αὐτὸ πού λέγει ὁ Θεός. Πέτρος ἄξιον ἰδιαίτερας προσοχῆς διότι μᾶς θέλει καθ' ὅλα ἁγίους, γιὰ τὴν ἵστασθαι καὶ ἐμεῖς ὡς λίθοι ἅγιοι εἰς τὸ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ προσέξωμεν, διότι αὕτῃ ἡ πνευματικὴ ἐπέκτασις πού μᾶς δίδει ὁ ἁγ. Πέτρος εἶναι καὶ ἐνθαρρυντικὴ καὶ πνευματικὰ ἀναπνεύσιμος διότι δέν εἶναι τυχαῖοι οἱ λίθοι οἱ οἰκοδομούμενοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Βέβαια αὕτῃ ὡς ἀνωτέρω πνευματικὴ ἐπέκτασις τοῦ Ἀποστόλου πρέπει νὰ συμβάλῃ σὲ σοβαροὺς συλλογισμούς καὶ θὰ πρέπει νὰ ζώσωμεν τὰς ὁσφύας μας διὰ τὴν κατασθῶμεν καὶ ἡμεῖς οὕτως πνευματικῶς ἐτοιμοί.

Βέβαια δέν θὰ πρέπει νὰ ξεχνάμε ὅτι ὁ Κύριος στό Α' Κεφάλαιον τῆς Γενέσεως πού μᾶς ἀποκα-

λεῖ Θεός, ὁ δὲ Κύριος ὁμιλῶν πρὸς τοὺς μαθητάς Του ἐπεκύρωσε τὴν ἐννοίαν τῆς θεϊκῆς μας ὑποστάσεως λέγοντας ἐκεῖνο τὸ ἐξόχως ἐνθαρρυντικόν (Ἰωάν. ΙΖ'-21) «Ἴνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας» ὅτι μᾶς θέλει κοντά του ὅπως καὶ Ἐκεῖνος εὐρίσκεται παρὰ τῷ Πατρὶ δηλ. μετὰ ἄλλα λόγια πρέπει νὰ κατανοήσωμεν αὐτὸ τὸ ὅποιον μᾶς ἀναφέρει ὁ Θεός. Παῦλος ὅτι εἴμεθα συμπάρεδροι καὶ συγκαθέδροι μετὰ αὐτὴν τὴν ἁγίαν Τριάδα.

Αἱ ἀνωτέρω ἐννοίαι καὶ οἱ χαρακτηρισμοὶ δίδονται παρ' αὐτοῦ τοῦ Παντοκράτορος, Κυρίου Ἰησοῦ καὶ τῶν ἁγ. Ἀποστόλων ὅτι εἴμεθα ἐξ ὁλοκλήρου μέλη τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἂν τολμήσουμε νὰ φθείρουμε αὐτὸν τὸν Ναόν θὰ μᾶς φθεῖρῃ ὁ Κύριος. (Α' Κορ. γ' 17) «Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἱ τινές ἐστε ὑμεῖς».

Ὑπ' αὐτὰς τὰς σκέψεις ἐλαυνόμενος καὶ ὡς ἄνθρωπος τοῦ θυσιαστηρίου ἀναφέρω αὐτὸ τὸ μικρόν μου ποίημα καὶ παρακαλῶ τοὺς φίλους καὶ ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας ὅχι μόνον νὰ τὰ σημειώσουν ἐν τῇ καρδίᾳ των ἀλλὰ νὰ σπεύσουν νὰ γίνουν μιμηταὶ τοῦ Παύλου ὅπως αὐτὸς ἐγένε μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ.

Γράφων τ' ἀνωτέρω διακατέχομαι ἀπὸ ἱερὸν δέος, εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκομαι ἐγὼ ὁ τάλας ὅχι μόνον ἐν τῷ ἱερατεῖῳ ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ἐν τῇ χριστιανικῇ κοινωνίᾳ. Παρακαλῶ θερμῶς δεῆθητε εἰς τὸν Παντοκράτορα διὰ τὴν μηδαμινότητά μου.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία τοῦ ἐπιτ. δικηγόρου κ. Νικήτα Ἀναγνωστοπούλου, ἐπὶ τῇ ἐπετειῷ τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμί- νος κ. Γεροντίου καὶ τῇ ἐπαξία ἀναδείξει τοῦ πανοσ. ἀρχιμ. Γεροντίου Λουδάρου εἰς Μεγαλόσχημον Μοναχόν...

(εἰς τὴν παρατεθεῖσαν τράπεζαν).

«Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Εὐλαθέστατοι ἱερεῖς καὶ μοναχοί,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐδοκία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τιμῶμεν σήμερον τοὺς 13 Ἀγιαννανίτας Ὁσίους Πατέρας ἀσκητάς, οἱ ὅποιοι μέ ἐπικεφαλῆς τὸν μοναχόν Γερόντιον ἱδρυσαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τὴν Ἱ. Σκήτην τῆς Ἁγίας Θεοπρομήτορος Ἀννης, διό καὶ Ἀγιαννα- νίται καλοῦνται. Καὶ ἐζησαν στερήσεις, νη- στείας, ἀγρυπνίας καὶ προσευχῇ ὁ Γερόντιος με- τέστη εἰς Κύριον εἰς θαύτατον γῆρας.

Τιμῶμεν ἐπίσης καὶ ὅλους τοὺς Ὁσίους ἀσκη- τὰς Πατέρας, οἱ ὅποιοι ἐζησαν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων/πόλεως καὶ διεκρίθησαν ὡς ἰδεῶδη πρό- τυπα τοῦ μοναχικοῦ βίου.

Τιμῶμεν ἀκόμη καὶ τὸν ἐορτάζοντα Σεβ. Μη- τροπολίτην Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνοσ κ. Γερό- ντιον, τὸν γεραρόν ἰδρυτὴν καὶ προεστώτα τῆς πανσεβασμίας ταύτης Μονῆς, τὸν ἄξιον κληρι- κόν, ὁ ὅποιος ἐπὶ 50 καὶ πλέον ἔτη φέρει τὸν εὐ- λογημένον ράσο τοῦ γνησίου ὀρθοδόξου κληρι- κοῦ καὶ γεωργεῖ γονίμως εἰς τὸν Θεῖον Ἀμπελῶ- να, καὶ τὰ ἡμίση καὶ πλέον τῶν 50 ἐτῶν ὡς ἱεράρ- χης, ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς Ἱερᾶς Ἀληθείας.

Ἐχει τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης ὅλων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων τῆς ὑπὸ τὴν σεπτὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσο- στόμου Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλά-δος, τῆς ὁποίας ὡς Ἀντιπρόεδρος ἐντυχάνει πο- λύτιμον καὶ πολὺπειρον στέλεχος, οὐδέποτε ἀπουσιάζας ἀπὸ τὰς συνεδρίας αὐτῆς, ὅπως καὶ ἀπὸ τὰς τοιαύτας τοῦ Γεν. Ταμεῖου ταύτης, τοῦ ὁποίου ἐπὶ μακρόν ἐντυχάνει ἐπαξίως Πρόε- δρος. Ἐχει χειροτονήσει τοὺς περισσοτέρους κληρικούς μας.

Μία λαμπρὰ ὄντως ἐκκλησιαστικὴ σταδιοδρο- μία, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει κατὰ κυριολεξίαν χριστιανικὴ Ἀρετὴ καὶ τὸ φλογερόν γνήσιον ὀρ- θόδοξον καὶ πατριωτικόν φρόνημα. Ἐνὶ λόγῳ, ἀληθινόν σέμνωμα τῆς Ἱερᾶς καὶ Τιμίας Παρεμ- βολῆς μας.

Ἀγαπητοὶ συνδαιτημόνες,

Σήμερον ἐδοκιμάσαμεν καὶ μίαν ἐπὶ πλέον θα- θεῖαν συγκίνησιν. Παρηκολουθήσαμεν τὴν πανη- γυρικὴν καὶ ἐντυπωσιακὴν Ἱερὰν τελετὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν, ὁ λίαν ἀγαπητὸς πανοσ. ἀρχιμ. Γερό- ντιος Λουδάρος, ἀνεδείχθη μέτῃ ἀναγκαίαν συγκατάθεσιν καὶ εὐλογίαν τοῦ πνευματικοῦ του πατρός Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Γεροντίου Με- γαλόσχημος Μοναχός, διότι ἦτο ἀπλῶς ρασοφό- ρος, δηλ. τέλειος μοναχός. Ἀπέκτησε, Χάρτι Θεοῦ, τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικόν Σχῆμα, τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ εἰς τὴν Κορυφὴν τῆς χριστιανικῆς τελειό- τητος.

Πανοσιολογιώτατε ἀρχιμανδρίτα Γερόντιε,

Ἀπὸ σήμερον τὸ θεῖον φορτίον πού ἐπωμίζε-σαι ὡς ἱερεὺς, ἐγίνε βαρύτερον. Διότι εἰς τὰ πολ- λαπλά ἱερατικά Σου καθήκοντα προσετέθησαν τώρα καὶ αἱ πνευματικαὶ ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικόν Σχῆμα. Προσε- τέθη ἡ αὐστηρά πνευματικὴ ἀσκησις.

Σὺ ὅμως, μέ τὰς ἀρετὰς πού Σοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός καὶ μάλιστα μέ τὴν ἀγάπη Σου εἰς τὸ Μονα- χικόν Ἰδεῶδες, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ταπεινώ- σιν Σου καὶ μέ τὴν ἀρωγὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Παναγίας μας, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῆς ὁποίας εὐδοκίμως ἱεουργεῖς, θά ἡμ- πορέσης νά σηκώσης ὅλον τὸν ἱερόν φορτίον, ἀσφαλῶς καὶ εὐχαρίστως καὶ θά ἐκπληρώσης ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις Σου καὶ τὰς ἱερατικάς καὶ τὰς μοναχικάς εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ ὡς ἄλλος καλ- λίνικος ἀθλητὴς θά διανύσης τὴν θεοφιλεῖ πο- ρεῖαν ὁμαλῶς πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Χριστιανι- κῆς Τελειότητος, διὰ τὴν ὁποίαν προορίζεσαι.

Καὶ θά δικαιώσης τὰς προσδοκίας τοῦ πνευμα- τικοῦ Σου πατρός, Σεβ. κ. Γεροντίου, τοῦ Μακα- ριώτατου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Χρυσοστόμου, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν μας, τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν Σου, τῶν εὐσεβῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν Σου, καὶ ὅλων μας, οἱ ὅποιοι Σέ περιβάλλομεν μέ ἀνυπόκριτην ἀγάπην καὶ ἐκτίμειν καὶ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

Ἐν τέλει, συγχαίρομεν τὸν σεπτὸν ποιμενάρ- χην μας καὶ τὴν θεοτίμητον Συνοδείαν του, ἐπὶ

τῇ ἐπετειῷ τῶν ὀνομαστηρίων του, ὡς καί τό συνεορτάζον πνευματικόν του τέκνον καί εὐχόμεθα ἐκ θαθέων πολλά τά ἔτη των, Γερωντιακά, ὑγιεινά καί εὐφρόσυνα καί μεστά θείων Δωρεῶν καί Εὐλογιῶν, πρὸς δόξαν τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ καί τιμὴν καί ὠφέλειαν τῆς ἡρωϊκῆς Ἐκ-

κλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος.

Καί ἀναφωνοῦμεν Ὁ Ἄξιος, Ὁ Ἄξιος, Ὁ Ἄξιος.

Μέ τὴν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου, ὑψῶνω τό ποτήρι μου ὑπὲρ τῆς ὑγείας καί εὐημερίας ὅλων μας».

ΑΚΡΙΒΗΣ ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἐνδιαφέρουσα καί ἐμπεριστατωμένη μελέτη τοῦ ἀρχιμ. Μακαρίου Καβακίδου Καθηγουμένου Ἱ. Μονῆς Ἀδελφοθέου Θεσ/νίκης.

Πρόσφατο δημοσίευμα σὲ περιοδικό τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν (Ἐκκλ. Παράδοσις ΜΑΡ-ΑΠΡ. φυλ. 63 σελ.786) διήγηρε ἐνστάσεις καί διαμαρτυρίας περὶ τῆς ἀκριβοῦς ὥρας τελέσεως τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὰς τάξεις τῶν πιστῶν ἀλλὰ καί κληρικῶν, οἵτινες ἐξενίσθησαν ἀναγνώσαντες ὅτι ἡ ὥρα τελέσεως τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως δὲν ἀποτελεῖ ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν.

Τό ὅλον θέμα δημιουργήθηκεν, ὅταν μέ ἀπόφασιν τῆς πολιτείας καθιερώθει πρό δεκαοκταετίας περίπου ἡ θερινή ὥρα εἰς τὴν πατρίδα μας.

Οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀντιμετώπισαν τὴν νέαν κανονίαν μέ πνεῦμα ἐπιφυλάξεως, ὅπως ἄλλωστε καί παλαιότερα ἀντιμετώπισαν τό νέον ἡμερολόγιον, καί τοῦτο διότι ἡ θερινή ὥρα προσέκρουσε εἰς τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως. Ἔτσι λοιπόν ἐμμένοντες εἰς τὰ παραδοτέα ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καί μέ συνοδική ἐγκύκλιον καθόρισε, ὅπως ἡ ἐπιβολή τῆς θερινῆς ὥρας μὴ δόλως θίξει τὰ διατεταγμένα περὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως, τὰ ὁποῖα μέ ὀλίγες γραμμὲς ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀπὸ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους τὴν νύκτα τοῦ Πάσχα ἐτελεῖτο μακρὰ ὁλονύκτιος ἀκολουθία, ὅπου ἀρχίζε ἀπὸ τό ἐσπέρας τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καί ἐτελείωνε τό πρωὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Αὕτῃ εἶναι ἡ ἀρχαιότερα ἴσως παννυχὶς τῆς ἐκκλησίας.

Κατὰ τό Βυζαντινὸ λειτουργικὸ τυπικὸ περιλαμβάνε τὸν ἐσπερινὸ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου εἰς τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ὁποίου ἐγένετο τό Βάπτισμα τῶν κατηχομένων, τὴν Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, τὴν ἀνάγνωσι τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τὴν ἀκολουθία τοῦ μεσονυκτικοῦ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, στό ὁποῖο ἀντί τριαδικοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου «Κύματι θαλάσσης», τὴν ἀκολουθία τοῦ ὀρθοῦ καί τὴν Ἀναστάσιμη θεία Λειτουργία. Ἡ τυπικὴ διάταξι αὕτῃ, ἐξαιρέσει τῆς βαπτίσεως κατηχομένων, τηρεῖται ἕως καί σήμερον εἰς ὅλες τίς Μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί σὲ πολλές ἐκτός αὐτοῦ. Εἰς τίς ἐνορίες διὰ ποιμαντικούς λόγους ἢ μακρὰ αὕτῃ ἀκολουθία ἐχωρίσθη εἰς δύο μέρη, ὁ ἐσπερινὸς τῆς Ἀναστάσεως μέ τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, μετετέθη εἰς τό πρωῒνὸ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, γιὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ Μετάληψις τῶν πιστῶν, τό Βάπτισμα τῶν κατηχομένων ἔπαυσε νὰ τελεῖται, ἢ μακρὰ ἀνάγνωσις τῶν Πράξεων (πού συνέδεε τὴν λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου) μέ τό Μεσονυκτικὸ δὲν γίνεται πιά, ἢ δὲ ἀκολουθία τῆς παννυχίδος περιορίστηκε μόνο εἰς τό Μεσονυκτικόν, τὸν Ὁρθὸ καί τὴν Λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως εἰς τό πλαίσιον τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν εὐρίσκεται μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθοῦ, τοῦ ὁποίου καί ἀποτελεῖ τὴν ἑναρξιν.

Ἀκριβῶς αὕτῃ ἡ λειτουργικὴ θέση τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως, ὑποδηλώνει ὅτι αὕτῃ ἐτελεῖτο κατὰ τις πρώτες μετὰ τό Μεσονύκτιον ὥρες, τότε δηλαδὴ ὅπου ἀρχίζε καί ἡ συνήθης ἀκολουθία τοῦ Ὁρθοῦ.

Τοῦτο ρητῶς ἄλλωστε διατάσσουν καί τὰ ἀρχαῖα Τυπικά μέ τίς χαρακτηριστικὰς φράσεις «τῆς ἀρμοζούσης ὥρας τοῦ ὀρθοῦ ἐν στάσει ἐξερχόμεθα» κ.τ.λ. ἢ «περὶ ὥραν ὀρθοῦ», ὅπως σημειῶναι τό τυπικόν τοῦ ἐν χρήσει πεντηκοσταρίου.

Ἄλλα Τυπικά τοποθετοῦν τὴν ἑναρξιν τῆς Ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τὴν ὁγδόη ἢ τὴν ἐνάτῃ ὥραν τῆς νυκτός, δηλαδὴ περίπου μετὰ ἀπὸ τίς 2 ἢ 3 μετὰ τὰ μεσάνυκτα. Ἄλλα τὴν θέτουν ὀλίγες ὥρες ἐνωρίτερα. Κατ' αὐτὰ ἡ ἀπόλυσις τῆς πρό τῆς Ἀναστάσεως ἀκολουθίας γίνε-

ται περίπου κατά την έκτη ώρα της νυκτός, δηλαδή τὰ μεσάνυκτα.

Παρ' όλη την ποικιλία όπου παρουσιάζουν εκ πρώτης όψεως οι μαρτυρίες αυτών των αρχαίων Τυπικών, είναι χαρακτηριστικό ότι, συμφωνούν εις τό ότι ή 'Ανάστασις γίνεται μετά τὰ μεσάνυκτα καί πριν ακόμη αρχίσει νά υποχωρεί ή νύκτα, δηλαδή «'Ορθρου Βαθέως» της Κυριακής. 'Η πράξις αυτή αιτιολογείται από τό τυπικό της Μονής Φιλοθέου (1813) του 'Αγίου 'Ορους ως εξής: «όταν γίνη ή 'Ανάστασις πρέπει νά είναι ή έκτη ώρα της νυκτός απερασμένη, διότι ό Κύριός μας μετά τό μεσονύκτιον ανεστήθη. 'Υπάρχει όμως έκ παραλλήλου ή Παράδοσις ότι ό Κύριος ανεστήθη τό μεσονύκτιον. Εις τό Συναξάριον, επί παραδείγματι, της Κυριακής του Πάσχα όπου περιέχεται εις τό Πεντηκοστάριον καί είναι γραμμένο από τόν Νικηφόρο Ξανθόπουλο, λέγεται ότι: «'Η δέ του Κυρίου 'Ανάστασις γέγονεν ούτω τών στρατιωτών φυλασσόντων τόν τάφον, περί μέσον νυκτός, σεισμός γίνεται· κατελθών γάρ 'Αγγελος, τόν λίθον της του μνημείου θύρας, αφήστην. 'Αναθεωρούντες τοίνυν οι φύλακες φεύγουσι καί πάροδος έντεύθεν ταίς Γυναιξί γίνεται, περί τό του Σαββάτου όψέ, οίονει περί τό μέσον του Σαββάτου νυκτός», ανέστη ό Κύριος.

'Η Παράδοσις αυτή επηρέασε καί την σημερινή πράξιν της 'Εκκλησίας καί ή 'Ανάστασις τελείται ακριβώς κατά τό μεσονύκτιον. Παρά τούτο εις όρισμένα μέρη της πατρίδος μας τελούν την 'Ανάστασιν μετά τό μεσονύκτιον κατά τίς τρεις τό πρωί, δηλαδή κατά την ένατή ώρα της νυκτός, όπως διατάσσουν τὰ αρχαία Τυπικά.

'Εκ των άνωτέρω συνάγεται ότι 'Ανάστασιν δυνάμεθα νά επιτελέσωμεν από του μεσονυκτίου της Κυριακής έως τας πρό της αύγης ώρας καί ουδέποτε πρό του μεσονυκτίου, ως συμπίπτει ή δωδεκάτη θερινή ώρα. 'Η μαρτυρία του επιμάχου δημοσιεύματος περί του 'Αγίου Φωτός των 'Ιεροσολύμων είναι άδόκιμος καί άσχετος προς τό θέμα. Ουδεμίαν σχέσιν δύναται νά έχει ή τελετή του 'Αγίου Φωτός τό μεσημέρι του Μεγάλου Σαββάτου μέ την άκολουθίαν της 'Αναστάσεως, ή όποία τελείται μετά πάσης ακριβώς με-ταμεσονυκτίως καί από τό Πατριαρχείον 'Ιεροσολύμων, ως τούτο μαρτυρείται από αρχαιότατων χρόνων, καί περιέγραψε εις τό 'Οδοιπορικό της ή Μαυριτανή Προσκυνήτρια Αίθερία.

'Αλλωστε μία ματιά, του αγαπητού συντάκτου του έν λόγω δημοσιεύματος, εις τὰ έν χρήσει Τυπικά θά έπροφύλαττε αυτόν από την έπιπο-

λαία τοποθέτησιν του περί του ότι ή άκριβής ώρα της τελετής της 'Αναστάσεως δέν αποτελεϊ έκκλησιαστικήν Παράδοσιν. Παραδείγματος χάριν τό Τυπικό του Κωνσταντινου, έκδοσις του 1838, λέγει επί λέξει: «Περί μέσον νυκτός εύλογήσαντος του 'Ιερέως... Σαφέστερον τούτου είναι τό εύρύτατα χρησιμοποιούμενον Τυπικό της Μεγάλης του Χριστου 'Εκκλησίας καταρτιθέν υπό του πρωτοψάλτου αυτής, Γεωργίου Βιολάκη, τό όποϊον αναφέρει «περί ώραν ε' της νυκτός εισερχόμεθα εις τόν Ναόν...».

Τό Τυπικό όμως πού δημιουργεί έντύπωση εις τόν αναγνώστην διά την τήρησιν της ακριβούς ώρας της 'Αναστάσεως, είναι τό της Μονής του 'Οσίου Σάββα έν Παλαιστίνη, τό όποϊον έφιστά την προσοχήν του έκκλησιάρχου, λέγοντας, «'Οφείλει δ' έχει ακρίβειαν ό έκκλησιάρχης ίνα όταν άπολύση ή έκκλησία της Λειτουργίας του Μεγάλου Σαββάτου) υπάρχει ώρα θ' της νυκτός».

Καί τούτο προκειμένου τό τετράωρον όπου απομένει περιλαμβάνει τὰ αναγνώσματα των πράξεων των 'Αποστόλων, τό φαγητό των Πατέρων, τό Μεσονυκτικό του Πάσχα, μετά του λόγου του 'Αγίου 'Επιφανείου, ή του 'Ιεροϋ Χρυσοστόμου εις τό 'Αγιον Πάσχα.

Πέραν τούτων όλων υπάρχει καί μία Παράδοσις περί των ώρων όπου παρέμεινεν ό Κύριος εις τόν τάφον κατά την τριήμερον ταφήν Του. 'Αναστένοντας τόν Κύριον μίαν ώραν πρό του Μεσονυκτίου υποπίπτωμεν εις φοβερά λάθη 1) ανασταίνουμε τόν Κύριον διήμερον έκ τάφου, 2) τόν ανασταίνουμε τό Μέγα Σάββατο καί όχι την Κυριακή. Καί όλα αυτά διά νά προσέλθουν καί αρκετοί νεοσημερολογήται, οι όποιοι καί έσοδα θά προσδώσουν εις τὰ Παγκάρια όρισμένων καί πολλούς θά μάς παρουσιάσουν εις τὰ μάτια μερικών.

Ευελπιστώ πως ό αγαπητός μου συντάκτης επανερχόμενος εις τό θέμα, όπως ούτως υπέσχεθη εις τούς αναγνώστας του, θά αναθεωρήσει τας απόψεις του, μία όπου γνωρίζω καλά, ό ίδιος τελεί την άκολουθίαν της 'Αναστάσεως μέ την παραδοσιακήν ώραν αλλά καί ζηλωτής των Πατρών υπάρχει.

Μηνύματα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας στην εποχή μας

Γιά τούς Πατέρες τό δόγμα ὑποδηλώνει καί ὑποδεικνύει τό μυστήριο τοῦ Θεοῦ πού εἶναι συγχρόνως καί μυστήριο τοῦ ἀνθρώπου.

Νά γιατί ἐπιμένουν οἱ Πατέρες στό ὀρθό δόγμα τήν Ὁρθοδοξία. Μάχονται καί ἀγωνίζονται.

Τά δόγματα εἶναι σύμβολα ζωῆς, φορτωμένα ζωῇ.

Εἶναι οἱ δείκτες πού ὁδηγοῦν στήν ζωντανή, προσωπική ἀλήθεια, τόν Χριστόν, ὁ ὁποῖος ἀληθινά καί οὐσιαστικά εἶναι παρών μέσα στόν κόσμο, μέσα στήν ἱστορία, «χθές, σήμερα, αὔριο, πάντα...».

Γι' αὐτό οἱ Πατέρες ἐπιμένουν πολύ καί ἀγωνίζονται γιά νά εἶναι ἀκριβεῖς καί σωστά τοποθετημένοι, οἱ δείκτες πού ὁδηγοῦν τή πορεία μας πρός τόν Θεόν.

Γιατί καί οἱ μικρές παρεκλίσεις ἀπειλοῦν, νά παραπλανήσουν τόν ὁδοιπόρο.

Καί οἱ ἴδιοι βαδίζουν τή πορεία πού ὑποδεικνύουν αὐτοί οἱ δείκτες.

Ζοῦν τά δόγματα, συναντοῦν τόν Χριστό, ὄχι μόνο μέ τή σκέψη, ἀλλά μέ ὅλη τους τήν ψυχή.

Κοινωνοῦν τῆς μυστικῆς ζωῆς μέσα στήν Ἐκκλησία, ἐνώνονται μαζί της.

Γι' αὐτό τελικά εἶναι μάρτυρες τῆς ἀλήθειας, φύλακες τῆς ἀλήθειας.

Ἐχοντας τήν ὀρθή πίστη καί ζώντας τήν ὀρθή ζωῇ, ἀποκαλύπτουν σ' ὅλο της τό μεγαλεῖο καί τήν ὁμορφιά, τήν ὀρθή πίστη.

Κοινωνική ὀρθόδοξο δράση

Ἐνοίωσαν τήν ἐποχή τους καί ἡ ἐποχή τους, τούς ἐνοίωσε.

Ὁδήγησαν σωστά τόν ἄνθρωπο καί ἔδειξαν τό μέτρο τῆς κοινωνικῆς βελτιώσεως.

Ἀντίκρυσαν μέ μάτι καθαρό τή ζωῇ, χωρίς φόβο τίς συμβατικότητες.

Εἶχαν ἔντονη κοινωνική συνείδηση.

Ὁ λόγος τους ἦταν πάντοτε ἐπίκαιρος, ζωντανός, ἀνταποκρινόμενος στά προβλήματα τῆς ἡμέρας.

Ἐκφραστικώτερα ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀποκαλύπτει τό πατερικό ἰδανικό, τόν τρόπο τῆς ζωῆς, ὅταν γράφει γιά τόν ἱερέα ὅτι ὀφείλει: «πάντα μέν εἰδέναι τά βιοτικά καί τῶν ἐν μέσω ταῖς ἀγοραῖς στεφομένων».

Δέν εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῶν μεγάλων πτήσεων, ἀλλά οἱ μορφές τῶν μεγάλων πραγματοποιήσεων.

Ἐνδιαφέρονται γιά ὅλες τίς τάξεις τῶν ἀνθρώπων.

Γιά τούς φτωχοῦς, τούς ἀνέργους, τή καλύτερη ζωῇ τῶν δούλων, γι' αὐτούς πού βρί-

σκονται στίς φυλακές, τά δεσμά, στά μεταλλεῖα τούς αἰχμαλώτους.

Φροντίζουν γιά τούς ἀρρώστους, τά ὀρφανά, τίς χήρες, τά ἔκθετα βρέφη.

Ἰδρύουν νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, πτωχοκομεῖα, γηροτροφεία, ξενῶνες, κέντρα ἱεραποστολικά.

Ὑπεστήριξαν τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ τόν ἄνθρωπο

Ὅσο κανεῖς εἶναι πιά κοντά στό Θεό, τόσο πιά κοντά εἶναι καί στόν ἄνθρωπο, στόν κόσμο.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται ἀπ' Αὐτόν μέ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο, χάνει καί τήν ἐπαφή του μέ τήν ζωῇ, τούς συνανθρώπους.

«Ὁ οὖν ἀπολέσας τήν πρός τόν Θεόν ὁμοιότητα ἀπώλεσε, τήν πρός τήν ζωήν οἰκειότητα» Μ. Βασίλειος.

Προσεγγίζοντας τόν Θεόν ἀποκτᾷ οὐσιαστικώτερα αὐτή τήν οἰκειότητα μέ τήν ζωήν, τήν φιλανθρωπία, πού εἶναι συμμετοχή στήν φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ.

Ἐβλεπαν στό πρόσωπο τοῦ κάθε ἀνθρώπου, τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

«Εἰκόνα εἶ τοῦ Θεοῦ καί εἰκόνι Θεοῦ διαλέγει» Ἅγιος Γρηγόριος Ναζιανζινός.

«Μακάριος ἔστιν μοναχός, ὁ πάντας ἀνθρώπους, ὡς Θεόν, μετά Θεόν λογιζόμενος» Ἅγιος Νεῖλος μαθητής ἱ. Χρυσοστόμου.

Δέν μπορείς νά περιφρονεῖς τόν συνάνθρωπον σου καί νά τόν ἐκμεταλλεύεσαι.

«Ὁ μονογενῆς Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπος ἐγένετο. Ὁ Δεσπότης μου ἐσφάγη καί τό αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεε ὑπέρ ἀνθρώπων, κάγω καταφρονῆσαι ἔχω; Καί ποῖαν ἔχω συγγνώμην;» Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος.

Μέ ποῖο δικαίωμα μπορεί κανεῖς νά περιφρονεῖ ἐκεῖνον, τόν ὁποῖον ὁ Θεός τόσο τιμᾷ, ὥστε νά τοῦ δίδῃ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Υἱοῦ Του.

Αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἰδέα τοῦ συνδέσμου καί τῆς οὐσιαστικῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στόν κάθε πιστό κάνει τόν Χρυσορήμονα νά φθάνει στήν ἐκπληκτική σύλληψη.

Σέ κάθε πονεμένο πτωχό, γυμνό, διψασμένο, βλέπει τόν Χριστό νά συνεχίζει μέ τό πάθος Του γιά τή σωτηρία μας.

Γιά τούς Πατέρας ἡ ἀγάπη εἶναι κάτι πολύ βαθύτερο: Εἶναι ἡ προβολή τοῦ Χριστοῦ στό πρόσωπο κάθε πονεμένου.

«Ἐως ἔστι καιρός Χριστόν ἐπισκεψώμεθα, Χριστόν θεραπεύσωμεν, Χριστόν θρέψωμεν, Χριστόν ἐνδύσωμεν, Χριστός συναγάγωμεν, Χριστόν τιμήσωμεν».

Ἅγιος Γρηγόριος Ναζιανζινός Λόγος περί φιλο-
πτωχίας.

Τά λόγια τους εἶναι συγκλονιστικά, γιατί συνο-
δεύονται ἀπό ἓνα ἀποστοτομικὸ παράδειγμα.

Πρῶτοι οἱ ἴδιοι ἔδωσαν τίς μεγάλες περιουσίες
τους καὶ πρῶτοι αὐτοὶ ἀγκάλιασαν μέ στοργή τὸν
ἀνθρώπινο πόνο.

Ἐλεύθεροι, οἱ Πατέρες, ἀπὸ τὰ δεσμά τοῦ
ἐγώισμου πού περιορίζει τὸ ὀπτικό πεδίο, αἰσθάν-
ονται ὅλους τοὺς κραδασμούς τῆς κοινωνίας,
διαισθάνονται τίς προσδοκίες καὶ τίς ἀνάγκες
τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν αἰσθάνονται, δὲν τὸν σκέπτο-
νται ἀφηρημένα, τὸν ζοῦν.

Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπλῶς τὰ δυνατό μυστὰ πού
κρίνουν καὶ διαπιστώνουν, ἀλλὰ οἱ παλλόμενες
καρδίες πού συμμετέχουν καὶ συμπάσχουν στὸ
δράμα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ κάνουν τὰ πάντα
γιὰ νὰ κερδίσουν τοὺς πάντας.

Ἀπὸ τοὺς Πατέρας θὰ μάθουμε αὐθεντικά τὸ
δρόμο πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἀγιότητα.

Πρέπει νὰ ἀποκτήσουμε τὸ φρόνημα καὶ τὴ
σκέψη τῶν Πατέρων μας.

Ὅχι νὰ γνωρίζουμε μερικά ἀποφθέγματα τους
ἢ τὴ βιογραφία τους.

Ὅχι νὰ ξέρουμε τίς λύσεις πού ἔδωσαν στὰ
διάφορα προβλήματα ἀλλὰ νὰ σκεπτόμαστε
πατερικά.

Νὰ σκεπτόμαστε, κάτω ἀπὸ τὴ σκιά τοῦ Σταυ-
ροῦ καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Στοὺς Πατέρας ὑπάρχουν θησαυροὶ πού δὲν
ἔχουν ἐρευνηθεῖ καὶ παραμένουν ἀγνωστοί.

Πρέπει νὰ διαβάζουμε τοὺς Πατέρας μας, ὄχι
γιὰ νὰ τοὺς μάθουμε ἀπλῶς, ἀλλὰ γιὰ νὰ ζήσουμε
τὴν αὔρα τοῦ Πνεύματός τους.

Νὰ μαθητεύσουμε, σάν ὑποτακτικοί, στὰ κεί-
μενά τους, τὰ γεμάτα θείες ἐμπειρίες.

Πολλοὶ ἀλλόδοξοι καὶ ξένοι στρέφονται στοὺς
Πατέρας.

Ἐμεῖς εἴμαστε εὐνοημένοι γιατί ἔχουμε μιά
τόσο μεγάλη περιουσία.

Εἴμαστε οἱ ἄμεσοι κληρονόμοι τοῦ πνευματι-
κοῦ αὐτοῦ θησαυροῦ.

Οἱ Πατέρες εἶναι τὰ πνευματικά ἀναστήματα
πού δὲν γερνοῦν, ὁ χρόνος δὲν τοὺς φθείρει,
ἀλλὰ ἀντίθετα τοὺς δίνει μεγαλύτερη ἀξία.

Διατηροῦν πάντοτε μιά δροσρότητα, γιατί
ἔχουν φυτευθεῖ κοντὰ στὸ ποτάμι τῆς θείας
Χάρης.

Θὰ μᾶς δώσουν δυνατό μηνύματα, ἰδεογρα-
φήματα.

Στὴν τόσο πτωχή ἐποχή μας ἔχομε ἀνάγκη

ἀπὸ δυνατοὺς καὶ ἀκέραιους Πατέρες, στροφή
στὰ μεγάλα παραστήματα τῶν Πατέρων.

Στροφή στοὺς Πατέρας γιὰ τὴν ἀναζήτηση τῶν
γνησίων χριστιανικῶν ἀληθειῶν, στὴν καταθλη-
πτική πνευματική φτώχεια τῶν ἡμερῶν μας.

Μόνον ὅταν ἀναβαπτισθοῦμε στὸ πνεῦμα τῶν
μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅταν συν-
τονίσουμε τὴ σκέψη, τὴ καρδιά, τὴ θέλησή μας
πρὸς τὴν δική τους ζωή, μόνο τότε θὰ ζήσουμε
τὸν Χριστιανισμό στὴν πληρότητά του καὶ θὰ
χαροῦμε τὴν αἰώνια, ἀγνή ὁμορφιά.

Στροφή καὶ ἐπιστροφή στὸ Πνεῦμα τῶν Πατέ-
ρων δὲν σημαίνει ὀπισθοχώριση, ἀλλὰ πρόοδο.

Τὸ σημερινὸ μήνυμα δὲν εἶναι πίσω στοὺς
Πατέρας, ἀλλὰ μπροστά, μέ τὸ Πνεῦμα τῶν Πατέ-
ρων.

Γιὰ νὰ μποῦμε σ' αὐτὸν τὸν κλονισμένο μας
κόσμο μέ πνευματική συγκρότηση, μέ τὴ γνώση
καὶ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπο, μέ τὴν ἀποφασι-
στικότητα καὶ τὸ θάρρος τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ.

Γιὰ νὰ νοιώσουμε τὴν ἐποχή μας καὶ νὰ μας
νοιώσῃ κι' αὐτὴ σάν δύναμη ὑγείας καὶ ἐλπίδας.

Γιὰ νὰ ἀκουστεῖ καὶ πάλιν:

Ὑπάρχουν ἀληθινοὶ γνήσιοι

χριστιανοί

Ὑπάρχουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ

Κ. Λάσκωσ

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸν ἑορτάσαντα ἐν Λαμία τὴν
ἑορτὴν τῶν 9 ἡμερῶν τῆς Κοιμή-
σεως τῆς Θεοτόκου ἀρχιερέα Φθιῶ-
τιδος καὶ Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλίνικον
ἢ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει
τάς εἰλικρινεῖς εὐχάς της ὅπως ὡς
Ἀντιπρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐπι-
τελεῖ ἐπιτυχῶς, εὐσχήμως καὶ ἱερο-
πρεπῶς τὰ ὑψηλά του καθήκοντα.
Αἱ πολυχρόνιοι δραστηριότητές του
ἐν αὐτῷ τιμοῦν τὸν ἀγῶνα τῶν
Γ.Ο.Χ. πανελληνίως, εὐχόμεθα δέ ἡ
ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ παραστάσις του
νὰ εἶναι θεοφιλὴς καὶ ἁγία.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

του ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΜΑΚΡΗ Πρωτοψάλτου - Καθηγητού του Έθνικού Ωδείου, καθηγητού Μουσικής μέσης Εκπαιδεύσεως

Έξ όλων τῶν ἀρχαίων λαῶν μόνον διὰ τοὺς Ἕλληνας μπορούμε νά ὁμιλήσουμε θετικώτερα διὰ τό εἶδος τῆς μουσικῆς τους. Διότι μεταξύ ἄλλων βρέθηκαν γραπτά μνημεῖα, ὅπως δύο ὕμνοι εἰς τόν Ἀπόλλωνα (2ος αἰ. π.Χ.) καί τρεῖς ὕμνοι τοῦ Μεσομήδους εἰς τήν Μοῦσαν, τόν Ἥλιον καί τήν Νέμεσιν.

Ποία σπουδαίαν θέσιν κατεῖχε ἡ Μουσική εἰς τήν ἀρχαία Ἑλλάδα φαίνεται καί ἀπό τά συγγράμματα τῶν ποιητῶν καί φιλοσόφων. Ὁ Ἀριστοτέλης εἰς ἓνα σύγγραμά του σχετικῶς μέ τήν Μουσικήν, ἀναφέρει ὅτι «ἡ μουσική κατατείνει πρός κάποιαν ἀρετήν διότι ἔχει τήν δύναμιν νά δώσῃ εἰς τόν χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου κάποιαν καλήν ιδιότητα, καθὼς ἀκριβῶς ἡ γυμναστική ἔχει τήν δύναμιν νά δίδῃ εἰς τό σῶμα κάποιαν ποιότητα καί διότι συνηθίζει ἡ μουσική τόν ἀνθρώπον νά αισθάνεται κάποιες χαρές· ἡ τέλος βοηθεῖ ἡ μουσική τόν ἀνθρώπον εἰς τήν διαγωγὴν τοῦ βίου του καί εἰς τό νά γίνῃ συνετός».

Ἐπίσης ὁ Ξενοφών σ' ἓνα σύγγραμμά του ἀναφερόμενος εἰς τήν κληρονομικὴν περιουσίαν τῶν νέων ἀδελφῶν λέγει ὅτι αὐτὴ πρέπει νά εἶναι μουσικοτάτη, ἐννοῶν ἀρμονικὴν-ῖση. Ἡ λέξις τήν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησε (μουσικοτάτη) προδίδει τήν μουσικὴν μὲν τὴν ὁποίαν εἶχε.

«Ὁ ἀνθρώπος» λέγει ὁ Σαίξπηρ, «ὁ μὴ ἔχων μουσικὴν καί ὅστις δέν συγκινεῖται ὑπὸ τῆς ἀρμονίας τῶν ἡδέων ἤχων ἐπλάσθη διὰ προδοσίαν καί δόλον· αἱ αἰσθήσεις τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰσι ζοφῶδεις ὡς νύξ, πᾶν δέ φίλτρον αὐτοῦ μέλαν ὡς ἔρεβος». Ὁ δὲ Πυθαγόρας ἐπίστευεν ὅτι ἡ κατάλληλος μελωδία καί ἀρμονία, οἷονδ' ἴσως αἰσθημα καί οἷονδ' ἴσως τοῦ σώματος διάθεσις καί ποιότης, ὅπως δειλία, μῖσος καί τά τοιαῦτα, εἰς τό ἀντίθετον μετατρέπονται. Ἐφρόνει δὲ ὅτι ὄχι μόνον ἀσθένειες τοῦ πνεύματος ἀλλὰ καί τοῦ σώματος δύναται ἡ μουσική νά θεραπεύσῃ.

Ὁρθῶς ἐκλήθη ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ἡ μουσική, γλῶσσα τῆς καρδίας καί θεωρεῖται ἡ πρώτη μετὰ τό γάλα πνευματικὴ τροφή, ὡς ἐπενεργοῦσα εἰς τήν ψυχὴν καί αὐτοῦ τοῦ ἐν σπαργάνοις βρέφους, ὅπερ διὰ τοῦ θαυκαλίσματος τῆς μητρὸς ἢ τῆς τροφοῦ ἐκ τῶν δακρύων εἰς γλυκύν ὕπνον ὑπολισθαίνει.

Εἶχε τόσῃν δύναμιν ἡ μουσική εἰς τήν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ὥστε ἐπιδρούσε ἀκόμα εἰς τό νά καταπαύσουν οἱ πόλεμοι μετὰ τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν φυλῶν. Ἡ μουσικὴ τέχνη λοιπὸν κατόρθωσε νά συμφιλιῶνῃ τοὺς ἀντιμαχομένους Ἕλληνας γύρω ἀπὸ τὸν βωμό τῆς.

Ἀπὸ τὸν 8ο αἰ. π.Χ. ἐγένοντο καί καλλιτεχνικοὶ ἀγῶνες, ὅπου ἡ μουσική καί ἡ ποίησις κατεῖχον ἐξέχουσα θέσιν. Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς ἦσαν πανελλήνιοι καί ἄλλοι τοπικοί, ὅπως τὰ Ὀλύμπια, τὰ Νέμεα, τὰ Ἰσθμια, ὅπου ἀνάμεσα εἰς τὰς ἀθλητικὰς ἐπιδόσεις ξεχωριστὴν σημασίαν ἐδίδον εἰς τήν Μουσικὴν.

Μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἡ μουσικὴ αἰσθησις καί ἡ ὑποχρέωσις διὰ μουσικὴν μὲν τὴν πολὺ ἐντονώτεται ἀπ' ὅτι εἶναι εἰς ἡμᾶς σήμερον. Διὰ νά ἔχῃ ἓνας πολίτης καλήν θέσιν εἰς τήν κοινωνίαν, ἔπρεπε ἀπαραιτήτως νά ἔχῃ μουσικὰς ἐπιδόσεις.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες διήρουν τὰς τέχνας εἰς μουσικὰς καί πλαστικὰς. Μουσικαὶ ἦσαν ἐκεῖναι ὅπου ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἐγένετο χρονικά (ἐν χρόνῳ), πλαστικαὶ δὲ ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώνοντο ἐν τόπῳ (ἐν χώρῳ). Μουσικαὶ ἦσαν ἡ μουσική, ἡ ποίησις καί ὁ χορός. Πλαστικαὶ δὲ ἦσαν ἡ γλυπτική, ἡ ζωγραφική, ἡ ἀρχιτεκτονική. Ἐθεώρουν δὲ ὡς ἀνωτάτην καλλιτεχνικὴν ἐκδήλωσιν τὸν συνδυασμὸν τῶν τριῶν τεχνῶν - μουσικῆς, ποιήσεως, χοροῦ - ὅπως παρουσιάζονται εἰς τήν ἀρχαίαν τραγωδίαν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐσέβοντο τὰς μουσικὰς τοὺς παραδόσεις καί δέν ἐδέχοντο ξενικὰς μουσικὰς ἐπιδράσεις.

Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ μουσική ἦτο μονόφωνος, παρ' ὅτι μερικὲς φορές εἰς τὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα συνώδευσαν τό τραγοῦδι εἰς τήν ὁμοφωνίαν ἢ εἰς τήν ὁκτάβα ἠκούοντο καί μερικά ξένα νόται, αἱ ὁποῖαι ὅμως δέν ἤμπορουν νά θεωρηθοῦν ὡς συνηγήσεις, ἀλλὰ μάλλον ὡς ποικίλματα ἢ προηγήσεις ἢ ἐρμηνεῖαι. (Ὅταν λέγομεν συνήχησιν ἐννοοῦμεν τήν ταυτόχρονην ἤχησιν δύο ἢ περισσοτέρων φθόγγων διαφορετικῆς ὀξύτητος, δηλ. ἀρμονίαν ἢ συγχορδίαν ἢ ὁμοφωνίαν).

Οἱ μουσικοὶ εἰς τήν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἐγνώρι-

Ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μουσικῆς.

Ἡ ὀκτώηχος τὸ σπουδαιότερον μουσικόν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀναδεικνύει τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν ὡς τὸν κύριον διαρρυθμιστὴν τῆς ἱερᾶς μουσικῆς τῶν Ὁρθοδόξων, εἶναι ἓνα σοφὸν σύστημα κατατάξεως τῆς Ἑλληνικῆς μουσικῆς πολυηχίας εἰς ὀκτὼ ἤχους, τοὺς ὁποῖους ἐδημιούργησεν ὁ Δαμασκηνὸς ἀνασκευάζων τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ὀκτωηχίαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν πιστῶν ὅλων τῶν ἐν-
οριῶν, παραρτημάτων καὶ ἱερῶν Μοναστικῶν
ἀδελφοτήτων τῆς ὀρθοδόξου ἀκαινοτομήτου
Ἐκκλησίας μας, ὅτι ἡ ἱερά καὶ Σεβασμία Ἀν-
δρῶα Κοινοβιακὴ Μονὴ Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεο-
τόκου, τοῦ ἀειμνήστου Ἀγιορείτου ἱερομονάχου
π. Χρυσάνθου κυκλοφόρησε κασέτα μέ βυζαντι-
νοὺς ὕμνους Ἑσπερινοῦ καὶ Ὁρθροῦ ἐκ τῆς
Ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς θεοτόκου.

Τὸ περιεχόμενον τῆς κασέτας ἔχει ὡς κυριαρ-
χοῦν στοιχεῖον τὸ ἄριστον καὶ παραδοσιακὸν ἐκ-
κλησιαστικὸν ὕφος καὶ εἶναι διηνηθισμένον μέ
θαυμασίαν μουσικὴ καλλιέπειαν, οὕτως ὥστε αἱ
παρατηρούμεναι ἐνναλλαγαὶ τῶν ἤχων διὰ τῶν
καταλλήλων φθορῶν καὶ ἡ ρέουσα μελωδικότης
διὰ τῆς ἐρμηνείας τῶν ποιοτικῶν χαρακτήρων νά
ἀποτελοῦν ἓνα θεσπέσιον σύνολον πού προκα-
λεῖ γλυκεῖαν αἴσθησιν, ἀναπαύει, τέρπει, ἀλλὰ
καὶ κατανύσσει τὴν ψυχὴν.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖ καρπὸν τῶν καμάτων
τοῦ μουσικολογιωτάτου Πρωτοψάλτου τοῦ Ἐκ-
κλησίας μας κ. Μιχαὴλ Μακρῆ καθηγητοῦ τῆς
Μουσικῆς, ὁ ὁποῖος μέ τὴν βοήθειαν τῆς Κυρίας
Θεοτόκου ἠξιώθη νά συγκροτήσῃ ἱεροψαλτικόν
χορὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ Ἀγιοσκεπίτας Μονα-
χοὺς καὶ μαθητὰς του, πιστὰ τέκνα τῆς Ἀγίας
μας Ἐκκλησίας.

Εἶναι ἀξιοσημεῖωτον ὅτι τόσον ἡ ἐν λόγῳ ἱερά
Μονὴ ὅσον γενικώτερον καὶ ἡ ἀγία μας Ἐκκλη-
σία διὰ πρώτην φοράν παρουσιάζει τοιοῦτον ἔρ-
γον λειτουργικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης.

Ὡς ἐκ τοῦτου συνιστῶμεν θεοφιλῶς εἰς τοὺς
εὐλαβεῖς καὶ δὴ φιλομούσους ὀρθοδόξους
ἀδελφούς μας, ὅπως ἀποκτήσουν αὐτὸ τὸ μι-
κρόν, ἀλλ' εὐλογημένον πνευματικὸν θησαύρι-
σμα πρὸς πνευματικὴν αὐτῶν τέρψιν καὶ ὠφέ-
λειαν.

ζον καὶ ἐχρησιμοποιοῦν τὴν βάσιν τῆς μουσικῆς,
τὴν μουσικὴν κλίμακα. Αὕτῃ ἀποτελεῖτο ἀπὸ
ὀκτὼ νότας καὶ τὴν ἐχώριζον εἰς δύο τετράχορ-
δα. Ἐκαστον τετράχορδον εἶχε δύο τόνους καὶ
ἓνα ἡμιτόνιο. Ἐκ τῶν τριῶν διαφορετικῶν συν-
δυασμῶν τῶν τόνων καὶ τῶν ἡμιτονίων εἰς ἕκα-
στον τετράχορδον, ἐσχηματίσθησαν οἱ τρεῖς βα-
σικοὶ τρόποι. Ὁ Δώριος, ὁ Φρύγιος, ὁ Λύδιος,
τοὺς ὁποῖους λίαν συντόμως ἐχρησιμοποίησαν
οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν μουσικὴν τῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νά ἀπευθύνονται
α) εἰς τὴν ἱεράν Α.Κ. Μονὴν Ἀγίας Σκέπης, ὅπου
καὶ ἡ κεντρικὴ διάθεσις, εἰς τὴν διεύθυνσιν: ΙΕ-
ΡΑ Α.Κ.Μ. ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ 190 01 ΚΕΡΑΤΕΑ - ΑΤ-
ΤΙΚΗΣ, β) εἰς τὰ ὀρθόδοξα χριστιανικά Βιβλιο-
πωλεῖα, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ (Γερανίου 20), ΘΕΟΤΟΚΟΣ
(Ἀθηνᾶς 30), ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΑ (Λυκούργου 9) καὶ
γ) εἰς ὅλα τὰ χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Πληροφοροῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι συ-
νεχίζονται καὶ ἐφέτος νά παραδίδονται μαθήμα-
τα ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς εἰς τὴν
Ἀγίαν Παρασκευὴν Μοναστηριακίου (Διοσκοῦ-
ρων 6). Θά λειτουργήσῃ καὶ νέον τμήμα ἀρχα-
ρίων. Τὰ μαθήματα αὐτὰ παραδίδονται ΔΩΡΕΑΝ
κάθε Σάββατο 6 μ.μ. ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου - Κα-
θηγητοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου, καθηγητοῦ Μουσι-
κῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως κ. Μιχαὴλ Μακρῆ.

Ἐναρξίς μαθημάτων 4/17 Ὀκτωβρίου 1992.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸν ἐορτάσαντα Ἀρχιμ. π.
Γερόντιον Λουδάρον ἡ «Φωνὴ τῆς
Ὁρθοδοξίας» ἐκφράζει τὰς καλυ-
τέρας τῆς εὐχᾶς διὰ ὑγείαν μα-
κροημέρευσιν καὶ ἀγαθὴν παρά-
στασιν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

- ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

1. ΑΛΒΑΝΙΑ - ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μετά τόν κατακλυσμόν τόν όποϊον υπέστη ή 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία έν τή 'Αλβανία καί τήν κατακρεούργησιν χιλιάδων πολιτών καί ιερέων έκ μέρους τοῦ κατακρημνισθέντος Κομμουνισμοῦ νομίζομεν ότι πρέπει να χαρώμεν διότι άφ' ενός αϊ φιάνθρωποι όργανώσεις τής χώρας μας καί άφ' έτέρου τό Οικουμενιστικόν Πατριαρχεϊον τής Κων/πόλεως ώρισε 'Εξαρχον τόν Καθηγητήν κ. 'Αναστάσιον Γιανουλάτον καθώς επίσης καί ίδρυσαν τρεις 'Επισκοπάς γιά νά ποιμάνουν τόν 'Ελληνικόν όρθόδοξον λαόν έν τή 'Αλβανία.

Παρ' όλον τό γεγονός πού πνευματικώς διαστάμεθα καί με τό Πατριαρχεϊον καί με τόν έπίσημον 'Επίτροπον αὐτοῦ κ. Γιανουλάτον, έν τούτοις παραμερίζοντας τās πνευματικές άκάνθας έχομεν νά χαιρετίσομεν τήν άπόφασιν αὐτήν ή όποία μέ έθνικά κριτήρια έξεταζομένη εΐναι όρθή διότι ό κ. Γιανουλάτος άσχετώς θρησκευτικής τοποθετήσεως μ' έμās, εΐναι ένα ύψηλά ιστάμενον πρόσωπον καί θά πρέπει νά περιμένομεν καί πνευματικήν άνθησιν έν τή 'Αλβανία. 'Εμεΐς όμως ως γνήσιοι όρθόδοξοι χριστιανοί θά πρέπει νά έξαπλώσωμεν τās γνησίας προσπαθείας μας καί ή 'Ι. Σύνοδος πρέπει ν' άποφασίση συντόμως περί τοῦ πρακτέου.

2. ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ ΕΞ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ

Εΐναι πολύ όδυνηρόν ν' αναγράφεται έν τῷ 'Ορθόδόξῳ Τύπῳ ότι ή έν Καρυαΐς έδρεύουσα άρχή έξεδίωξε έξ 'Αγ. 'Ορους έξ μοναχούς τής 'Αγ. Μονής 'Αγ. 'Ιωάννου 'Αγ. 'Ορους, έν Καρυαΐς. 'Εγράφη ότι αὐτοί οί άπελαθέντες εΐναι 'Αμερικανοί καί ότι κάνουν έργον κατασκοπείας έν τῷ άγιωνύμῳ όρει. Μήπως «βιάστηκαν» νά έπιτελέσουν έργον καταλυτικόν τό όποϊον επεκτείνεται μέχρι τήν 'Ι. Μονή 'Εσφιγμένου (έν τή όποία ως γνωστόν μόνον γνήσιοι όρθόδοξοι «παροικούν»).

Δέν γνωρίζει ή Κυβέρνησις ότι τοιαύτα άστυνομικά μέτρα έναντίον όρθόδόξων χριστιανών εΐναι άνελεύθερα καί προσβλητικά γιά τό δημοκρατικόν έλλην. κράτος; Μήπως ή πυγμή τήν όποϊαν έφαρμόζει ή Κυβέρνησις μαζί μέ τήν 'Ιεράν Σύναξιν τοῦ άγ. 'Ορους δέν εΐναι ή πρέπουσα; Εΐναι ποτέ δυνατόν χριστιανοί προσευχόμενοι,

εΐτε από τήν μίαν πλευράν, εΐτε από τήν άλλην, νά διώκονται έν τῷ 'Αγίῳ 'Ορει καί νά έμφανίζωμεν εΐς τά όμματα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου τοιαύτην άθλιότητα; Τά τέκνα μας αὔριον έν πνεύματι συνέσεως καί πρακτικοῦ όρθολογισμοῦ θά μās κρίνουν. 'Αλοίμονόν μας.

3. ΣΕΡΒΙΑ

'Όλος ό χριστιανικός κόσμος παρακολουθεΐ μέ δαφιλή άγωνίαν αὐτά πού συμβαίνουν εΐς τήν γείτονα Σερβίαν καί θλίβεται διότι αὐτή κατέστη παίγνιον τών μεγάλων δυνάμεων διότι αὐτά τά όποία διαδραματίζονται ύποκινήσει τοῦ Βατικανοῦ εΐναι ένας καθαρός πόλεμος τοῦ Πάπα έναντίον όρθόδόξων λαών. Βέβαια κατ' αὐτόν τόν χρόνον λαμβάνουν χώρα φοβεραί λεηλασίαι καί φόνοι καί τείνομεν νά πιστεύομεν πῶς ένας έμφύλιος σπαραγμός χριστιανικῶν λαών «μεθοδεύεται». Βέβαια τ' άναγινωσκόμενα καί τά όρώμενα έν τή τηλεοράσει εΐναι όδυνηρά διότι ποταμοί αίματος ρέουν άμφοτέρωθεν αλλά, συνειδητοποιοῦντες τά γεγονότα βλέπομεν έκ νέου τούς Σταυροφόρους νά όδεύουν από τό κράτος τοῦ Βατικανοῦ πρὸς τήν ύψηλίον διά νά συντρίψουν τήν όρθοδοξίαν. Τό παρόν σημειοῦται μετά μεγίστης όδύνης καί πόνου καί εύχομαι ό Κύριος νά δώσει τέλος σ' αὐτό τό αίματοκύλισμα βλέποντες τήν φιλότιμη πατρίδα νά βρίσκεται μεταξύ «σφύρας καί άκμονος», καί ό Θεός νά μās φυλάξη από οίανδήποτε έμπλοκήν.

4. ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ

'Ο 'Επίσκοπος Πενταπόλεως κ.κ. Καλλιόπιος μέ έντονον διάβημα πρὸς τήν Κυβέρνησιν καί όλα τά κόμματα έπισείει τόν κίνδυνον, ότι κατ' αὐτόν τόν τρόπον, αὐτοί πού ύβρίζουν τά θεία «μερικῶς» άπαλάσσονται τής εὔθύνης ενώ οί ύβρίζοντες τόν Βασιλέα καί τήν Κυβέρνησιν ύπόκεινται εΐς σοβαρότερας κυρώσεις. 'Όπως βλέπετε από τήν δημοσιευομένην διαμαρτυρίαν επίσης τής 'Ιεραρχίας μας άντί οί ύβρισταί νά θεωροῦνται ως κακοῦργοι, εύρίσκονται ότι διαπράττουν άπλοῦν πταΐσμα. Τί εΐρωνεία άντί νά σφίγγουν τά λωρία γιά τούς ύβριστάς τών θείων, αὐτά «έλαφρύνονται».

5. ΟΥΝΙΑ

Παρ' όλον τὸ γεγονός ὅτι διὰ μέσου τοῦ χρόνου ἔχουν γραφῇ ὁλόκληρα σενάρια δι' αὐτὴν τὴν ἐπάρατον κατάστασιν τοῦ παπισμοῦ ἐναντίον τῆς ὀρθοδοξίας ἐν τούτοις ἐπειδὴ τὸ ζήτημα αὐτὸ εὐρίσκεται εἰς «φλέγουσαν» ἐπικαιρότητα εἶναι ἀδύνατον ἔστω καὶ κάθε ἐκδοσὶς τῆς ἐφημερίδος μας νὰ μὴ ἀναγράφει τινα ἐπισημειώνοντας τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ὅτι ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι λαοὶ εὐρισκόμεθα πρό μιᾶς καταστάσεως, ἄκρως ἐπισηφαλοῦς καὶ ἐπικινδύνου. Βλέπομεν, εἰς τὸν καθημερινὸν τύπον καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ ὅτι ἀρχισε ἕνας φρικτὸς πόλεμος τοῦ Βατικανοῦ ἐναντίον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, πού φθάνει τὰ μέτρα τοῦ ἐγκλήματος ἐναντίον τοῦ σώματος τῆς ὀρθοδοξίας. Καὶ ἐρωτῶμεν τοὺς Καθολικοὺς πού ἀγαποῦν τὸν Πάπα πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συγχωρῶσιν τὰ ἐγκλήματα τὰ ὁποῖα διαπράττει ἔστω καὶ καμουφλαρισμένα;

Καλοῦμεθα δὲ ἡμεῖς οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ν' ἀποτρέψουμε αὐτὸν τὸν κίνδυνον τῆς χριστιανικῆς ἀκηδεΐας καὶ νὰ σταθοῦμε ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ θεανθρώπου καὶ νὰ Τὸν παρακαλοῦμεν ὡς Νικητὴν τοῦ θανάτου νὰ νικήσῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἐπάρατον θρησκευτικὸν «δημιούργημα» πού λέγεται Βατικανόν διὰ νὰ σωθῇ ὁλόκληρη ἡ χριστιανικὴ ἀνθρωπότης.

6. ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ

Μερικοὶ κύκλοι ἀντιχριστιανικοὶ ἐν τῇ Κυβερνήσει ἐπρότειναν καὶ τὴν κατάργησιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Μὰ κύριοί μου δὲν φθάνει τὰ τόσα πού ὑφίσταται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μέ μεγάλην ἀκρίβειαν καὶ ἐπαχθεῖς φόρους καὶ τώρα σκέπτεσθε νὰ καταργήσεται τὴν, θεϊκῶ νόμῳ καθιερωθεῖσαν ἀργίαν; Ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἐπιτάσσει νὰ δουλεύουμε ἐξ ἡμέρας καὶ τὴν ἐβδόμην νὰ τὴν ἀφιερώνουμε εἰς Αὐτόν διὰ προσευχὴν καὶ εὐποιειαν. Τότε ἐσεῖς ἔστω καὶ οἱ ὀλίγοι ἐν τῇ Κυβερνήσει πού σκέπτεσθε τὴν κατάργησιν, εἴσθε «ἀντίχριστοι» τὸ δὲ ἔργον τὸ ὁποῖον σκέπτεσθε νὰ ἐπιτελέσετε τῆς καταργήσεως εἶναι καὶ ἀντιθρησκευτικὸν καὶ ἀντικοινωνικόν. Μήπως ἐζηλώσατε τὸν Κομμουνισμόν ὁ ὁποῖος διέπραττε τέτοια φοβερά ἀνομήματα καὶ ὅπως βλέπετε κεῖται ἕνα ἐξαίσιον πῶμα ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Ἐν περιπτώσει πού τολμήσετε νὰ καταργήσετε τὴν Κυριακὴν νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι ὁ Οὐρανὸς θὰ στείλῃ πῦρ διὰ νὰ μᾶς κατακαύσῃ.

7. ΚΟΥΡΔΟΙ

Ἡ ἐφημερίς μας διὰ μέσου τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεώς της δὲν ἀνέγραψε τι δι' αὐτὴν τὴν ὁθωμανικὴν φυλὴν ἢ ὁποῖα εὐρίσκεται μέσα στὴν καθημερινὴ ἐπικαιρότητα καὶ τοῦ τύπου ἀλλὰ καὶ τῆς μαζικῆς ἐνημερώσεως. Παρ' όλον τὸ γεγονός πού ἔχουμε νὰ κάμωμεν μέ ἄλλοφίλους ἢ χριστιανικὴ φιλανθρωπία βλέπει νὰ ξεκληρίζεται ὁλόκληρος λαὸς κάτω ἀπὸ τὴν φοβερὰν καὶ ἀδυσώπητον σπάθην τῶν Τούρκων. Φαινομενικῶς ἐλήφθησαν ὠρισμένα μέτρα ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε. διὰ τὴν σωτηρίαν των ἀλλὰ τὰ μέτρα αὐτὰ εἶναι καὶ δυσδιάκριτα καὶ δυσνόητα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ὅπως φαίνεται συντελεῖται ἀπὸ τοὺς συμμάχους καὶ ἄλλον φοβερὸν ἐγκλημα ὅπως τῆς σφαγῆς τῶν Ἀρμενίων το 1915 καὶ τοῦ ξεκληρίσματος τῶν χριστιανικῶν λαῶν κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν. Ἔως πότε ἐσεῖς οἱ φοβεροὶ ἐγκληματῆται οἱ ὁποῖοι φέρετε τίτλους ἀνθρωπισμοῦ θὰ εἴσθε μακριὰ ἀπὸ κάθε σωστὴν ἐννοίαν τῆς φιλανθρωπίας, διότι αὐτὰ τὰ ὠμά γεγονότα τῆς ἐκτοπίσεως τῶν λαῶν ἀπὸ τὸν χάρτην τῆς ὑψηλίου, εἶναι αὐτόχρομα **φοβεροὶ πράξεις σφαγισμοῦ τῶν ἀδυνάτων.**

8. Η ΦΘΟΡΟΠΟΙΟΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

Εὐρισκόμενος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ εἰς τὰς σχετικὰς ἐπαφὰς μέ τὸ ποίμνιον ὡς ἄνθρωπος ὀφείλω καὶ ἐγὼ νὰ ὁμολογήσω πῶς ἡ τηλεόρασις εἰς τὰ σπῖτια μας ἔχει φθοροποιὸν ἐπίδρασιν.

Ὡς κηρύττων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διεπίστωσα καί, αὐτὸ τὸ λέγω ἐν πᾶσι εὐλικρινεῖα, ὅτι πολλοὶ πιστοὶ οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο κατὰ το παρελθόν εἰς ἀνωτέρας σφαῖρας πνευματικότητος ἔχουν ὑποστῇ καθίζησιν, ἀνθρώπους τοὺς ὁποῖους ἐβλέπομεν σεμνοπρεπῶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, παρὰσυρθέντες ἀπὸ τὴν φοβερὰν τηλεόρασιν, ἔχουν ὑποστῇ «διαφοροποίησιν» καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν των καὶ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας κοινωνικὰς των ἐκδηλώσεις. Ἀνθρώπους τοὺς ὁποῖους, βλέπεις ἐφέτος χριστιανοπρεπῶς συμπεριφερομένους, αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τοὺς βλέπομεν πνευματικῶς «ἡλλοιωμένους». Φροντίστε λοιπὸν ν' ἀποβάλλετε τὰς τηλεοράσεις, διότι εἶναι ἄκρως φθοροποιὰ εἶδη ἐν τῇ χριστιανικῇ μας πορείᾳ.

9. Η ΑΘΗΝΑ ΠΥΡΙΚΑΥΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ ΜΑΤΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Ἐπειγόμεθα νά κάνουμε σχόλιον διὰ τήν ἀη-
διαστικήν κατάστασιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας!
Ἡ Ἀθήνα καί τὰ περίχωρα εὐρίσκονται μέσα στίς
φλόγες, καί τὰ διάφορα ποδοσφαιρικά ματς ἐν
ὅλῃ τῇ δραστηριότητι. Πῶς συμβαίνει ἄλλοι νά

χάνουν σπίτια, ζῶα καί ἄλλα ἀγαθά καί ἄλλοι νά
βρίσκονται στίς ἀθλητικές κερκίδες καυχάζο-
ντες καί διασκεδάζοντες! Ἀγαπητοί φίλοι, ται-
ριάζει χαρά στίς κερκίδες καί λύπη σ' ὅλο τόν
κόσμο; Μοῦ ἐτηλεφώνησαν φίλοι, νά γράψω κάτι
ἐκφράζοντας τήν ἀγανάκτησίν τους. Μπράβο
μας λοιπόν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΥΡΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ ΑΘΗΝΑΣ

Εξοχώτατε,

Πληροφορίαι περί ἐπικειμένης ἀποποινικο-
ποιήσεως βλασφημίας τῶν θείων ἐξεγείρει συ-
νείδησιν θρησκευομένου λαοῦ Ἑλλάδος.

Προκαλεῖ τήν ὀργήν τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐγκατά-
λειψιν, διὰ νέας περιπετείας καί συμφοράς τα-
λαιπωρημένης φυλῆς μας.

Ἀναστείλατε ἐγκαίρως ἐνεργείας σκοτεινῶν
δυνάμεων πού ὑποσκάπτουν τά θεμέλια τοῦ εὐ-
σεβοῦς ἔθνους μας.

Διαμαρτυρόμεθα ἐντονώτατα καί εἴμεθα βέ-
βαιοι ὅτι ἡ σεβαστή Κυβέρνησις θά πράξῃ τό
ὑπέρτατον τοῦτο θρησκευτικόν καί ἠθικόν
χρέος της, πρὸς ἀποτροπὴν τοσαύτης ἀσεβείας.

**ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄**

Πρόεδρος

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Τό ἀνωτέρω τηλ/μα ἀπεστάλη εἰς
τόν Πρωθυπουργόν, τοὺς Ὑπουργούς καί τόν
Ἡμερήσιον Τύπον.

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐορτὴ τῆς ὁσίας Εἰρή-
νης Χρυσοβαλάντου ἐν Θεσ/νίκῃ ἔγινε κατὰ
τρόπον ἐξόχως πανηγυρικόν. Μεταξύ τῶν ἀρχιε-
ρέων ἦτο καί ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερό-
ντιος καθὼς καί ἄλλοι ἀρχιερεῖς οἱ ὅποιοι θ' ἀνα-
γραφοῦν εἰς τό ἐν Θεσ/νίκῃ ἐκδιδόμενον περιο-
δικόν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑ». Οἱ γράφοντες
αὐτάς τὰς ὀλίγας γραμμάς δέν εἶχον τήν χαρὰ

νά παρευρεθοῦν εἰς τήν πανήγυριν διότι ἦσαν
ἐκτός Ἀθηνῶν ἀλλὰ πάντοτε τηλεφωνικῶς δια-
βιβάζουν ἐγκαρδίους εὐχάς εἰς τόν ἐπιτελοῦντα
τήν ἐκλεκτὴν αὐτὴν πανήγυριν Παναγιώτατον
Μητροπολίτην Θεσ/νίκης κ.κ. Εὐθύμιον. Εἰς τό
προσεχές φύλλον θά δημοσιεύσωμεν φωτογρα-
φίες ἐκφράζοντας τό ἐνδιαφέρον μας καί τήν
ἀγάπην μας διὰ τήν ἐκλεκτὴν αὐτὴν θρησκευτι-
κὴν πανήγυριν τῆς Θεσ/νίκης. Ἀποτελεῖ πανελ-
ληνίως μίαν ὀρθόδοξον φωνήν, ἡ δέ συμμετοχὴ
χριστιανικοῦ λαοῦ καί ἐκλεκτῶν κοινωνικῶν
παραγόντων τῆς Θεσ/νίκης εἶναι ἰδιαίτερος ἐμ-
φανής. Ἄς εὐχηθῶμεν εἰς τόν ἐκτελέσαντα τήν
πανήγυριν ταύτην Παναγιώτατον κ. Εὐθύμιον
ὅπως ὁ Κύριος δίδει εἰς αὐτόν ὑγείαν κατ' ἄμφω
πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος μας καί τῆς ὀρθοδό-
ξου Ἐκκλησίας μας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΝΝΕΑΗΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΚΑΛ- ΛΙΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ Ι. ΝΑΟΝ ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΙΑΣ

Με χαράν ἀναγράφομεν τήν πανήγυριν τοῦ ἱε-
ρομάρτυρος Καλλινίκου Πατριάρχου Κων/λεως
ἐν Λαμῖα καί ν' ἀποδώσουμε τήν πρέπουσα υἱκὴν
τιμὴν τόσον εἰς τόν ἐορτάζοντα Σεβ. Φθιώτιδος
καί Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου καθὼς ἐπίσης καί
εἰς ὅλους τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Ἱ. Ναοῦ διὰ τήν
ἐπιτυχὴ ἐκτέλεσιν τῆς πανηγύρεως. Ὁ ἁγ.
Φθιώτιδος πλαισιούμενος ἀπὸ τόν Παναγιώτα-
τον ἀρχιερέα Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιον μετὰ τοῦ
ἀρχιμ. π. Μακαρίου, πλείστου ἱερατείου τῆς
Μητροπόλεώς του ὡς καί τοῦ ἱεροδιακόνου π.
Γρηγορίου Ταυλαρίου με συμπροσευχόμενον
τόν ἀρχιερέα Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερό-
ντιον προσέδωσαν τήν πρέπουσαν Βυζαντινὴν
ιερότητα.

Ἡ μεγάλη ἀρτοκλασία ἡ ἐπευλογηθεῖσα παρά
τῶν ἀρχιερέων ἦτο ἰδιαίτερος ἱεροπρεπὴς ἡ δέ
ἐπακολουθήσασα θεία λειτουργία ἐν πλήρῃ
κατανύξει καί ἀγιασμῷ.

Κατά τό κοινωνικόν ὠμίλησεν ὁ ἀρχιμ. καί Γέρων π. Μακάριος Καβακίδης γύρω ἀπό τήν χριστιανικήν ὁμολογίαν, καί τούς Ἀρνητάς της, καθώς ἐπίσης διὰ τόν ἐορτάζοντα ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος τιμᾷ τήν ἐπαρχίαν του καί ὅλον τό πανελλήνιον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Μετά τήν θείαν λειτουργίαν ἐπηκολούθησεν τράπεζα κάτωθεν τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου μέ σχεδόν ὅλο τό ἐκκλησίασμα ἐν πνευματικῇ εὐφορίᾳ καί χαρᾷ.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ ΕΝ ΚΕΡΑΤΕΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τήν Πέμπτην 12ην Ἰουνίου ἐ.ε., ἔλαβεν χώραν ἐκλεκτήν πανήγυρις εἰς τήν Ἱ. Μονήν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου.

Κατ' αὐτήν μεγάλο μέρος τῆς Ἱ. Συνόδου συνελειτουργήσεν μέ τόν ἐορτάζοντα ἀρχιερέα καί ἀναφέρονται τά ὀνόματα διὰ νά λάβουν γνώσιν οἱ ἀγαπητοί ἀναγνώσται, ἦτοι ὁ Σεβ. Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιος, ὁ Σεβ. Φθιώτιδος κ. Καλλίνικος καί ὁ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος, εἰς δέ τό τέλος

τῆς Θ. Λειτουργίας παρέστη καί ὁ ἅγιος Πειραιῶς κ. Γερόντιος.

Ἐκλεκτόν μέρος τοῦ ἱερατείου αποτελούμενον ἀπό τούς ἀρχιμ. π. Τιμόθεον Βλάχον, π. Νικόλαον Καφετζήν, π. Μακάριον Καβακίδην, π. Γερόντιον Λουδάρον, ἱερομ. π. Παρθένιον Κωνσταντάραν, ἱερεῖς π. Ἀρσένιον Κοντογιαννόπουλον, π. Βασίλειον Πιπέκην, π. Χαράλαμπον Χαμοσφακίδην καί τόν ἱεροδ. π. Γρηγόριον Ταυλάριον, παρέστη, δώσαντες ἰδιαιτέραν αἰγλήν εἰς τήν πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ ἁγ. Ὁνουφρίου ἐν Κερατέᾳ Ἀττικῆς.

Κατά τό κοινωνικόν ὠμίλησε ὁ Θεολόγος τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος ἁγ. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου Θεσ/νίκης ἀρχιμ. π. Μακάριος Καβακίδης κατά τρόπον ἰδιαιτέρως ἐπαγωγικόν.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Ἀκολουθίας παρέστη τράπεζα νηστίσιμος ἐν εὐφροσύνῃ καί χαρᾷ εἰς ὅλον τόν κλήρον καί τό ἐκκλησίασμα.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν πῶς ἡ ἐορτή τοῦ ἁγ. Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου συνέπεσεν Κυριακή ἡ ἐπακολουθήσασα ἐορτή τοῦ ὁσίου Ὁνουφρίου ἦτο ἐλευθέρα, καί ἡ συμμετοχή κλήρου καί λαοῦ ἦτο ἰδιαιτέρως σημαντική.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Κλήρος καί λαός ἔδωκε προθύμως τό παρόν εἰς τό προσκλητήριον τοῦ καθήκοντος γιά τήν προβολήν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τήν πόλιν τῶν Θηβῶν.

Μετά πάσης μεγαλοπρεπείας ἐωρτάσθησαν ἐφέτος αἱ ἱεραὶ πανηγύρεις Ἀγίων Πάντων εἰς Θήβας, Ἀγίου Παύλου εἰς Κοκινιάν Πειραιῶς καὶ Ἀγίων Ἀποστόλων εἰς Δάφνην.

Ὁ τόνος τῶν ἐορτῶν εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ. ἔχει ἀγωνιστικὸν χαρακτήρα καὶ ἐπιδιώκει παρεκτός τὴν τιμὴν τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου καὶ ὁμολογιακὸν χαρακτήρα, ἀφ' ἑνὸς διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος τὴν ἀκριβῆ ἡμέραν ποῦ ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν ποῦ οἱ ἄνθρωποι ὥρισαν νὰ ἐορτάζουν καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινόν καὶ εἰς πλῆθος τὸ παρόν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς εὐσεβείας. Εἰς Θήβας ἡ λαμπρότης τῆς πανηγύρεως ὑπερέβη κάθε προσδοκίαν.

Ἀφ' ἐσπέρας τὸ συγκεντρωθέν πλῆθος τῶν ἐορταστῶν ὄχι μόνον ἐκ Θηβῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ πολλῶν μερῶν ποῦ εἶχε κατακλύσει τὸν ἔσω καὶ ἔξω χώρον τοῦ Ναοῦ καὶ τὴν δημοσίαν ὁδόν, συνεπικουρούμενον καὶ ἀπὸ τὸν μεγάλον ἀριθμὸν ἱερέων ὥς καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς περιφορά τῆς εἰκόνης ἀνά τὰς ὁδοὺς σημαιοστολισμένας εἰς μέγα μῆκος, ἔδιδε τὴν ὄψιν πανηγύρεως ὁλοκλήρου τῆς πόλεως.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ ἐγένετο ἡ ἐξοδος τῆς εἰκόνης προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βιλλίων μέ τὰς ὡραίας λευκάς ἐνδυμασίας τῶν νεαρῶν ὀργανοπαικτῶν, ἀκολούθως τὰ λάβαρα, τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ αἱ σημαί-

αι, ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου Θηβαίων, τιμητικὸν στρατιωτικὸν ἄγημα, νεάνιδες λευκοφοροῦσαι καὶ κρατοῦσαι λευκάς ταινίας ἐξηρητημένας ἐκ τοῦ ἱεροῦ κουβουκλίου τῆς εἰκόνης, οἱ ἱεροψάλται, ὁ χόρος τῶν ἱερέων, περὶ τοὺς 15, οἱ ἱεροδιάκονοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Ἀστορίας Πέτρος. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐπίσημοι μετὰ τοῦ ἀξιολύτου Βουλευτοῦ κ. Μπασιάκου καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐορταστῶν ἐνῶ οἱ κώδωνες τοῦ ναοῦ ἤχουν χαρμοσύνης μεταδίδοντες τὸ μήνυμα τῆς χαρᾶς εἰς τὴν πόλιν.

Τὸ στόλισμα τοῦ Ναοῦ μέ πλῆθος ἀνθέων καὶ ἄλλων στολισμάτων ἦτο πολὺ κατανυκτικόν καὶ ἐντυπωσιακόν ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἀκαταπόνητον ρέκτην ἐργάτην τῆς ἐκκλησίας ἐφημέριον Χρυσόστομον Μανιόν.

Τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ἐτίμησαν καὶ δύο ἕτεροι Ἀρχιερεῖς ὁ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ ὁ Σεβ. Μαγνησίας κ. Μάξιμος, αἱ δὲ χορωδία ἀπαρτιζόμεναι ἀπὸ ἀρίστους μουσικοὺς ἱεροψάλτας τοὺς κ.κ. Ἀθανάσιον Παῖβαναν μετὰ τῶν μαθητῶν του καὶ τοὺς, Σεραφεῖμ Δριμούση, Ἰωάννην Συμεωνίδην μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτῶν ὕψωναν εἰς οὐρανίους χώρους τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας μέ τὰς ἱεράς ψαλμωδίας τῶν βυζαντινῆς μεγαλοπρεπείας καὶ αἰγλῆς.

Τέλος τὴν ἐορτὴν ἐκλείσεν ὁ Σεβ. Μαγνησίας μέ ἐμπνευσμένην ὁμιλίαν του.

ΑΝΔ/ΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔ. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Συνέχεια Δ' τελευταίων

**ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ κ. ΝΙΚΗΤΑ Κ. ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ**

**ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΗΝΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ,
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.**

ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΥ, ΕΠΙ "ΑΝΤΙΠΟΙΗΣΕΙ Κ.Α.Π."

Καὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες δὲν ὁμιλοῦν περὶ ἀναγνώσεως, ἀλλὰ περὶ χειροτονίας, διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνῃς συντελεῖται ἡ κτῆσις τῆς ἱερωσύνης (Π. Παναγιωτάκου, "Ἡ ἱερωσύνη καὶ αἱ ἐξ' αὐτῆς Νομοκανονικαὶ συνέπειαι" σελ. 30). Ἡ ἀναγνώρισις εἶναι διοικητικὴ πράξις τῆς Πολιτείας, ἐνῶ ἡ χειροτονία εἶναι κανονικὴ τελετουργικὴ πράξις τῆς Ἐκκλησίας, δι' ἧς μεταδίδεται μυστηριωδῶς εἰς τὸν χειροτονούμενον τὸ θεῖον χάρισμα τῆς ἱερωσύνης.

Καὶ νῦν εἰδικῶς ἐπὶ τῆς κατηγορίας.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 380/1955 ἀπόφασιν τοῦ ΑΠ λειτουργὸς νοεῖται ὁ εἰς ἱεραρχίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνήκων (ἐπίσκοπος, ἱερεὺς, διάκονος) ὅστις διὰ τῆς χειροτονίας καθίσταται μέτοχος τῆς ἐκκλησ. ἐξουσίας καὶ τοῦ δικαιώματος μεταδόσεως τῆς θείας χάριτος διὰ τῆς τελέσεως μυστηρίων ἢ ἄλλων ἱεροπραξιῶν. Δηλ. λειτουργὸς εἶναι ὁ ὀρθόδοξος κληρικὸς παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ, κανονικῶς χειροτονημένος. Κανονικῶς δ' εἶναι χειροτονημένος διάκονος ἢ ἱερεὺς ὁ χειροτονημένος ὑπὸ ἐνὸς ἐπισκόπου, ἐπίσκοπος δὲ ὁ χει-

ροτονημένος υπό δύο τουλάχιστον επισκόπων (Καν. Α, Β, Αποστολικοί).

Ο κατηγορούμενος Σεβασμιώτατος Καλλιόπιος Ὁρθόδοξος ὢν, ὡς μέλος τοῦ χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, χειροτονήθη διάκονος ἐν ἔτει 1945 καὶ ἱερεὺς ἐν ἔτει 1950 ἀπὸ τὸν Πρωθιεράρχην τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κυρὸν πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομον, εἰς τὴν ἱερὰ Μονὴν Κερατέας. Ὡς πρὸς τὸ κύρος τῆς ἱερωσύνης του, οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γίνη, διότι διωχθεὶς παλαιότερον, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ κατηγορίᾳ, ἐπειδὴ ὁ χειροτονήσας τοῦτον εἶχε καθαιρεθῇ, ἠθώθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημ/κῶν Πειραιῶς (ὑπ' ἀριθ. 1344/1964) ἀναγνωρισθεὶς κανονικῶς χειροτονημένος. Καὶ συντρέχει δεδικασμένον.

Ἀλλὰ πέραν τούτου, ὁ πρὶν Φλωρίνης, πράγματι εἶχε καθαιρεθεῖ, (μετ' ἄλλων δύο ἡγετῶν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, Δημητριάδος Γερμανοῦ καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομου, ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2/14-6-1935 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου δι' ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου (ἐρήμην), κατὰ πλειοψηφίαν ληφθείσης, ὡς διακόψας πάσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν, μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἡ/κῆς Ἐκκλησίας, ἀποκηρυχθείσης ὡς σχισματικῆς λόγω τοῦ ὑπ' αὐτῆς δημιουργηθέντος ἐορτολογικοῦ σχίσματος. Ἀλλὰ ἡ καθαιρέσις του τυγχάνει ἀντικανονικὴ καὶ ἄκυρος, κυρίως:

α) Δι' ἔλλειψιν δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος τῶν δικασάντων τοῦτον, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀνήκεν πλέον εἰς τὴν καινοτόμον ἐκκλησίαν ἀλλὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἥς ἦτο καὶ ἀρχηγός.

β) Δι' ἔλλειψιν κανονικῆς κλητεύσεως. Διότι, κατὰ τὸν Οἰκ. Ἀποστολ. Κανόνονα: "Ἐπισκοπον κατηγορηθέντα ἐπὶ τινι, παρ' ἀξιολύσιτων ἀνθρώπων, καλεῖσθαι αὐτὸν ἀναγκαῖον ὑπὸ ἐπισκόπων, κἂν μὲν ἀπαντήσῃ καὶ ὁμολογήσῃ ἢ ἐλεχθεῖν, ὀριζέσθω τὸ ἐπιτίμιον. Ἐάν δὲ καλούμενος, μὴ ὑπακούσῃ, καλεῖσθω καὶ δευτέρον, ἀποστελλομένων ἐπ' αὐτὸν δύο ἐπισκόπων. Ἐάν δὲ καὶ οὗτος μὴ ὑπακούσῃ, καλεῖσθω καὶ τρίτον, δύο πάλιν ἐπισκόπων ἀποστειλλομένων πρὸς αὐτόν, ἐάν δὲ καὶ οὕτω καταφρονήσας μὴ ἀπαντήσῃ, ἡ Σύνοδος ἀποφαινέσθω κατ' αὐτοῦ τὰ δέοντα, ὅπως μὴ δόξῃ κερδαίνειν φυγοδικῶν" (Ἱ. Πηδάλιον σελ. 99). Ἐδεῖ, λοιπόν, νὰ προσκληθῇ δις ὑπὸ δύο ἐπισκόπων, ἐφ' ὅσον δὲν προσῆλθε, κατὰ τὴν πρῶτην ἀπλὴν κλήσιν, ἕνα καταδικασθῇ ἐρήμην, ἐνῶ ἐκλήθη ἀπλῶς, μίαν μόνον φοράν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1721/13-6-1935 ἐγγράφου τῆς Ἱ. Συνόδου πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅπως εἰδοποιήσῃ τοὺς κατηγορουμένους ἱεράρχας, ὅτι δύνανται, ἂν θελήσωσι, νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀπολογηθῶν. Τοῦτο προκύπτει σαφῶς ἐκ τῆς ἀποφάσεως καὶ δὴ ἐκ τῆς γεγενημένης ἐν αὐτῇ μνείας τῶν ληφθέντων ὑπ' ὅψιν στοιχείων 13ου καὶ 14ου (βλ. ἀπόφασιν) καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὗτος καὶ οἱ λοιποὶ καταδικασθέντες προσέφυγον "δι' ἐκλήσιν ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τὸν Οἶκον. Πατριάρχην Μαίζονος Συνόδου, κατηγοροῦντες τοὺς ἀνευ Πανορθόδοξου συμφωνίας εἰσαγαγόντας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τὸ νέον ἡμερολόγιον ἀρχιερεῖς καὶ ἀμφισβητοῦντες τὴν κανονικότητα τοῦ δικασάντος τούτου Δικαστηρίου." (Χριστοδούλου Κ. Παρασκευαῖδη "Ἱστορικὴ καὶ κανονικὴ θεώρησις τοῦ Παλ/κοῦ Ζητήματος, ὑπὲρ τῆς γένεσιν καὶ ἐξέλιξιν αὐτοῦ, ἐν Ἑλλάδι, σελ. 256). Ἐκκλητος δὲ εἶναι ἐνδίκον μέσον χορηγοῦμενον ὑπὸ τοῦ κανονικοῦ νομοθέτου πρὸς ἐπανόρθωσιν τυχόν ἀδικίας. "Ἡ γὰρ ἐκκλησις ἀπειρίαν ἢ ἀδικίαν ἐπανορθοῦται τοῦ δικαστοῦ." (Ἀριστεῖνός ΣΓ 341). "Παντὶ καταδικαζομένῳ καὶ ἀδικεῖσθαι οἰομένῳ ἐδόθη ἡ τῆς ἐκκλησίας βοήθεια." (Βαλααμῶν ΣΓ 145, 241-242 καὶ Ζωναρᾶς ΣΒ 182-184, Γ 133, 240, 468). Καὶ μάλιστα χορηγεῖται καὶ δις. "Νενομοθέτηται γὰρ μὴ ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ δις ἐκκαλεῖσθαι τὸν νομίζοντα ἀδικεῖσθαι." (Βαλααμῶν ΣΓ 236-237, 239, 589). Ἡ ἐκκλητος ἐπάγεται τὴν ἀνάστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκδοθείσης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως "... ἄκεραίαν ἔχειν τὸν κατακριθέντα τὴν οἰκέαν κατάστασιν, μέχρις ἂν καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας γυμνασθῶσιν." (Βαλααμῶν ΣΒ 36, Γ 135). Πλὴν ἡ ἀσκηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρ. Φλωρίνης "ἐκκλησία" δὲν ἐξεδικάσθη, λόγω θανάτου τούτου, καὶ οὕτω ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως δὲν ἐτελεσιδίκησε. Συνεπῶς ἡ καθαιρέσις λογίζεται μὴ γενομένη καὶ αἱ τελεσεῖσαι ὑπὸ τοῦ καθαιρεθέντος ἱεράρχου ἱεροπραξαί, τυγχάνουν κανονικαὶ καὶ ἐγκυραὶ, ἐν αἷς καὶ ἡ χειροτονία τοῦ κατηγορουμένου Σεβασμιωτάτου κ. Καλλιόπιου, ὁ ὅποιος "κανονικῶς δεξάμενος τὴν θεῖαν χάριν καὶ καταστάς οὕτω λειτουργός τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, οὐδεμίαν διαπράττει ἀντιποίησιν, τελῶν τὰς εἰς τὸν βαθμὸν του προσηκούσας ἱεροπραξίας," ὡς ὁρθῶς ἀπεφάνθη τὸ προμνησθέν ὑπ' ἀριθ. 1344/1964 Βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Πειραιεὶ Πλημμελειοδικῶν.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὸ ἀναμφισβήτητον κανονικὸν κύρος τῆς ἱερωσύνης τοῦ κατη-
γορουμένου. Τοιοῦτο καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης του. Καὶ διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀσφα-
λές. Ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Πενταπόλεως ἐν ἔτει 1979 εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν
Ἁγίου Κυπριανοῦ τῆς Φυλῆς, ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλ-
λάδος Κορινθίας Καλλιόστου, Ἀχαΐας Καλλινίκου καὶ Αἰολίας Γερμανοῦ. Ὁ Κο-
ρινθίας Καλλιόστος ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Βρεσθένης Ματ-
θαίου καὶ ἡ χειροτονία του ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῆς Ὑπερορίου Ρωσικῆς Ὀρ-
θοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς εἰς Η.Π.Α. Οἱ Ἀχαΐας Καλλνίκος καὶ Αἰο-
λίας Γερμανός ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Κορινθίας Καλλιόστου καὶ τοῦ
Μεγαρίδος Ἀντωνίου. Οὗτος ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀρχ/που τῶν ΓΟΧ Ἀὔξεντίου
καὶ τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς Γερωντίου, οἱ ὅποιοι ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τοῦ
προγενεστεροῦ τοῦ Αὔξεντίου ἀρχ/που τῶν ΓΟΧ Ἀκακίου Παπᾶ καὶ τοῦ ἐπισκό-
που Χιλῆς Λεοντίου, ἀνήκοντος εἰς τὴν Σύνοδον τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ὑπερορίου
Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς Η.Π.Α. Ὁ Ἀκάκιος Παπᾶς ἐχειροτονήθη
ἐπίσκοπος Ταλαντίου ὑπὸ τῶν ἀρχ/που Σικάγου Σεραφεῖμ καὶ τοῦ ἐπισκόπου Θεο-
φίλου, μελῶν τῆς Συνόδου τῶν ἐπισκόπων τῆς Ὑπερορίου Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκ-
κλησίας τῆς Διασπορᾶς, γενόμενος βραδύτερον ἀρχ/πος τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ
Ἑλλάδος. Ἀπαντες τελοῦν ἐν ἀδιασπᾶστω κανονικῇ ἀποστολικῇ διαδοχῇ, περὶ
τῆς ὁποίας ἐκτενῶς ἀναφέρει τὸ προμνησθέν ὑπ' ἀριθ. 74/1976 βούλευμα τοῦ
Συμβουλίου Πλημ/κῶν Πειραιῶς. Κατὰ συνέπειαν, ὁ κατηγορούμενος Σεβασμιώτα-
τος κ. Καλλιόπιος, δὲν διέπραξε τὰ δι' αὐτὸν κατηγορεῖται ἀδικήματα τῶν ἀρθρῶν
175 παρ. 2 καὶ 176 τοῦ Π.Κ. καθόσον τυγχάνει, ἀναντιλέκτως, λειτουργῆς τῆς
Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κανονικῶς χειροτονημένος, ὡς
τε ἱερεὺς καὶ ἀρχιερεὺς τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, κανονικῶς καὶ ἐγκύ-
ρως ἱεροπρακτεῖ εἰς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. καὶ χάριν τῶν ὁμο-
πίστων του, πιστῶν τοῦ Ὀρθοδόξου καὶ Πατρίου Ἑορτολογίου. Καὶ ἐντεῦθεν
δικαιωματικῶς φέρει καὶ τὴν διὰ τούς κληρικούς τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας στολήν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἔχουν ἐκδοθεῖ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, καθ' ἃς καὶ ὁ
κατηγορούμενος ἔτι ὑπὸ τῆς Ν/κῆς Ἐκκλησίας κληρικὸς ἀποχωρήσας ἐξ αὐτῆς καὶ
προσχωρήσας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, διακόψας πᾶσαν πνευματικὴν
κοινωνίαν μετὰ τῆς Ν/κῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἱερουργῶν εἰς Ἱεροὺς Ναοὺς Παλ/
τῶν καὶ χάριν τῶν Παλ/τῶν, δὲν διαπράττει τὰ ἀδικήματα τῶν ἀρθρῶν 175 παρ.2
καὶ 176 ΠΝ (βλ. ὑπ' ἀριθ. 1209/1977 ἀπόφ. Μ.Π. Πειραιῶς. Πρ. βλ. καὶ ἐπισκ.
Διαυλείας Πολυκάρπου, ἐνθα ἀνωτέρω σελ. 31-32).

Ἐν τέλει, αἰσθάνομαι τὴν ψυχικὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσω ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον
τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Καλλιόπιου τρέφω βαθὺν σεβασμὸν καὶ ἰδιαίτερον ἐκτίμη-
σιν, διὰ τὴν ἀταλάντευτον προσήλωσίν του εἰς τὴν ἀκαίνοτόμητον Ὀρθοδοξίαν
καὶ τὸ αἰωνόβιον Ἑορτολόγιόν της καὶ τὴν ὁλόθυμον ἀγωνιστικότητά καὶ κα-
κουχίαν του χάριν αὐτῶν, διὰ τὸ σεμνὸν καὶ λιτὸν ἥθος του καὶ τὴν συγγραφι-
κὴν ἱκανότητά του. Συντάσσει καὶ ἐκδίδει τὸ ἐγκυρον διμνηνιαῖον θρησκευτικὸν
περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον "Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς" καὶ τὸ περισπούδαστον
πολύτιμον ἱστορικὸν ἔργον τῶν ἱερῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν τῶν γνησίων Ὀρθοδό-
ξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν τίτλον "Τὰ Πάτρια". Ἐχουν κυκλοφορήσῃ
ὀκτὼ τόμοι καὶ ἤδη ἐτοιμάζεται ὁ ἔννατος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙ-
ΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ, Α-
ΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΡΟΔΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τὴν 1ῃ καὶ 2αν Ἰουνίου 1992 π. ἡμ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Τριάδος στὴ Ροδόπολη Ἀττικῆς τὴν Κυριακὴν τὴν ἐσπέρας παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐτελέσθη Μέγας ἐσπερινὸς μετ' ἄρτοκλασίας ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων κ.κ. Ἀντωνίου Ἀττικῆς καὶ Πέτρου Ἀστορίας συμπαραστατουμένων ὑπὸ τῶν Ἱερέων Χαραλάμπους Χαμοσφακίδη ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, Καλλινίκου Θεοδοσίου, Βασιλείου Λιάτσου, Παρθενίου Κοντογιώργη, Γαβριὴλ Δημητρίου, Ἀζαρίου Ὁρολογά, Χρυσοστόμου Μανιώτη, Ἀρσενίου Πιπέκη καὶ Παρθενίου Κωνσταντᾶ.

Τὸ ἀναλόγιο πλαισίωσαν καλλιφῶνοι Ἱεροψάλται μέ ἐπικεφαλῆς τὸν καθηγητὴν τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς κ. Μιχαὴλ Μακρὴν.

Κατὰ τὴν περιφορὰν τῆς Ἀγίας εἰκόνος προηγῶν ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Χαλανδρίου.

Τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γερωντίου, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Χαραλάμπους Χαμοσφακίδη, καὶ τοῦ Πατρὸς Καλλινίκου Θεοδοσίου, ὡς καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Γρηγορίου Ταυλαρίου. Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τοῦ ἀναλόγιου προίστατο ὁ πρωτοψάλτης κ. Ἰωάννης Συμεωνίδης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, παρέτεθη πλουσία τράπεζα ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλείου τοῦ Φιλοπτώχου Σωματείου Ροδοπόλεως «ἡ Ἀγία Τριάς».

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Θεολόγος καθηγητὴς κ. Σταύρος Καραμήτσος.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πανήγυριν.

ΑΛΛΑΙ ΚΑΛΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΛΟΥΤΡΑΚΙΩ

Είχαμε τήν εὐκαιρία νά ἐπισκεφθούμε τόν πρωθιερέα κ. Κων/νον Βελέντζαν ἐν τῇ ἰδιαίτερα Ἐκκλησίᾳ τοῦ ὅστις νῦν τυγχάνει ἐφημέριος τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ «Τιμίου Προδρόμου» ἐν Λουτρακίῳ. Ἐλάβαμε μέρος εἰς τὰς διαφόρους λειτουργίας ὡς καί εἰς τήν τοιαύτην ἐκλεκτὴν λειτουργίαν τοῦ γενεσίου τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (ἡμέρα Πανηγύρεως Ἱ. Μονῆς) μέ πλήθος κόσμου, μέ λειτουργόν τόν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον καί μέ ἐκλεκτόν ὁμιλητὴν τόν ἴδιον.

Ἀλλά τό σημεῖον ἐκεῖνο τό ὁποῖον θέλομεν νά ἐπισημάνωμεν εἶναι ὅτι ὁ π. Περίανδρος Ἀθανασάκος εἶναι τακτικός λειτουργός εἰς πλείστα Μονήδρια ἐγκαινισθέντα ἀπό τόν ἅγ. Πειραιῶς κ. Γερόντιον. Ἀναφέρομεν ὅτι ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς προσωπικές λειτουργίες εἰς τό «Ἄξιον Ἑστί» ἅγ. Θεοδώρων, ὡς ἐπίσης στήν ἅγ. Θεοδώρα (αὐτοκράτειρα Βυζαντίου) εἰς τήν ἰδίαν πόλιν. Κατ' αὐτό τό χρονικό διάστημα παρευρέθη ἀρκετόν πλήρωμα μέ δεξιόν ιεροψάλτην πάντοτε τόν κ. Ἰωάννην Συμεωνίδην, παρακλήσει δέ τοῦ π. Περίανδρου ὠμίλει κατὰ τό κοινωνικόν ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χρῆστος Χαλβατζῆς. Ἐπίσης ὡς ἀναφέρωμεν ὅτι εἰς τό Ναίδριον τῆς «ἁγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου» Ἀγ. Βασιλείου Κορινθίας ὁ ἀρχιμ. π. Μεθόδιος Δεσποτιδῆς (τακτικόν μέλος τοῦ Γεν. Ταμείου) μέ τόν π. Περίανδρον συνελειτουργήσαν μέ ἰδιαίτεραν αἶγλην, μέ ἐκκλησίασμα ἐκ τῆς Κωμοπόλεως. Κατ' αὐτήν τήν κυριώνυμον ἡμέραν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τόν Πρωτονοτάριον κ. Χ. Χαλβατζῆν νά ἐξάρη τήν ὁσιακὴν ζωὴν τῆς «ἁγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου», καί ἐγένετο ἐπίσης ἡ λιτάνευσις τῆς ἁγ. εἰκόνας μέ ἰδιαίτεραν λαμπρότητα καὶ κατάνυξιν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ἱ. ΜΟΝΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΕΙΣ ΠΑΡΝΗΘΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μετά μεγάλης χαρᾶς ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδόξιας» ἀναγράφει τὰ τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως τῆς ἁγ. Παρασκευῆς τῆς Μεγαλομάρτυρος εἰς τήν ὁμώνυμον Ἱ. Μονὴν Πάρνηθας. Ἰδιαίτερος ἐντυπωσιακόν ὅτι ἡ περιοχὴ εἰς τήν ὁποῖαν ἐγένετο ἡ πανηγυρίς κατακλύζεται ἀπὸ πλήθος χριστιανῶν διότι ἡ ἐπευλογία τῶν ἁρτῶν καί ἡ συνέχεια τῆς ὁλονυκτίας ἀπέδειξε τό γεγονός τοῦτο.

Ὁ ἅγ. Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος μέ τόν ἐπίχωριον Μητροπολίτην Ἀχαρνῶν καί Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιον ἦσαν ἱερατικοὶ πόλοι γύρω ἀπὸ τοὺς ὁποίους παρευρίσκοντο ὁ π. Φιλάρτος μέ τόν ἀρχιμ. π. Γερόντιον Λουδάρον, τόν π. Περίανδρον Ἀθανασάκον καί τόν ιεροδιάκονον π. Γρηγόριον Ταυλάριον. Ὁ χορός τῶν ιεροψαλτῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν πρωτοψάλτην κ. Ἱ. Συμεωνίδην πλαισιούμενον καί ἀπὸ ἄλλους ἔδωσαν βυζαντινὴν χορίαν. Κατὰ τήν ἀρτοκλασίαν ἐπευλογουμένην ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς κ. Γερόντιον καί κ. Ἀθανάσιον ἡ Ἱ. Μονὴ ἦτο ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένη ἀπὸ Γνησίους Ὁρθοδόξους καί περιοίκους.

Κατὰ τό μεσονύκτιον τῆς ἀγρυπνίας ὠμίλησεν ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χ. Χαλβατζῆς γύρω ἀπὸ τήν ὁμολογίαν τῆς Πρωτομάρτυρος Παρασκευῆς καί ἐπεξέτεινεν τόν λόγον τοῦ λέγων ὅτι ἡμεῖς ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι εἰς τήν πανήγυριν, μέ τό ὀρθόδοξον φρόνημά μας, «ἀκμαῖον» καί μέ ζωὴν χριστιανοπρεπὴ νά δίδωμε τό παράδειγμα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πού μᾶς περιβάλουν. Ἐπικολούθησε ὁλονύκτιος ἀγρυπνία μέ τοὺς ὡς ἄνω ἀρχιερεῖς μ' ὅλον τό ἱερατεῖον ἐν κατανύξει καί ἀγιασμῷ.

Ἡ Ἱ. Μονὴ μέ ἐπικεφαλῆς τήν σεβαστὴν γερόντισσαν Παρασκευὴν καί ὅλας τὰς ἀδελφὰς περὶ αὐτὴν ἐνεφάνιζε τόπον ἱερότητος, καθὼς καὶ ἀπαστραπτούσης καθαριότητος. Μετὰ τό πέρας τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας ἐδόθη γάλα, ἀναψυκτικά εἰς ὅλους τοὺς παρευρισκομένους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνδομητοὶ Ἐξωτερικοῦ: Ἐπειδὴ τό κόστος τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τό ἐξωτερικόν κατέστη ἐκ τῶν πραγμάτων πολὺ ὑψηλόν, παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως μᾶς τακτοποιήσουν τὰς συνδρομὰς των, διὰ νά εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀνταποκρινώμεθα εἰς τό ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς ἐφημερίδος μας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Πανήγυρις τῆς Ἀγίας Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Μαρίνης εἰς τὸν Ὁμώνυμον Ἱερόν Ναόν τοῦ Κορυδαλλοῦ.

Τὴν παραμονήν, τὸ ἑσπέρας ἐτελέσθη ὁ Μέγας Ἑσπερινός μετ' ἀνοιξανταρίων χοροσταντοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γεροντίου συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου, Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου καὶ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου καὶ μετὰ πλουσίου καὶ ἐκλεκτοῦ Ἱερατείου.

Ἐπηκολούθησε ἡ ἐπιβλητικὴ λιτάνευσις τῆς Εἰκόνης τῆς τιμωμένης Ἀγίας, εἰς ἱκανὴν διαδρομήν, τῇ τιμητικῇ συνοδείᾳ ὑπὸ ἀγήματος τοῦ Λιμ. Σώματος, μέ ἐπικεφαλῆς τὸν Διοικητὴν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδον ἐτελέσθη πρὸ τοῦ Ναοῦ κατανυκτικὴ ἀρτοκλασία καθ' ἣν παρέστησαν οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Ι. Τραγάκης καὶ Ἡ. Βουγιουκλάκης.

Κατὰ τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν, ἀπὸ ὀρθρου θαθέος, κατεκλύσθη ὁ εὐρύχωρος νέος Ναός καὶ ἐξωθι αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι μετ' εὐλαβείας παρηκολούθησαν τὴν πανηγυρικὴν θείαν λειτουργίαν, τῆς ὁποίας προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος κ. Καλλινίκου καὶ Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου καὶ ὑφ' ὅλου τοῦ Ἱερατείου τῆς Μητροπόλεως.

Τὸν πανηγυρικὸν Θ. λόγον, ἐξεφώνησε καταλλήλως ὁ πανοσιολ. ἀρχ/της π. Μακάριος Καβακίδης μέ τρόπο σαφὴ καὶ Θεολογικόν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας, παρετέθη τράπεζα ἀγάπης, εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησαν οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, πολλοὶ ἱερεῖς καὶ πιστοί.

Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας, τὸν Ἅγιον Πειραιῶς καὶ τὴν Θεοτίμητον Συνοδείαν του, διὰ τὴν λαμπρὰν Πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ των. Ἐπίσης, τοὺς ἀξίως διακονοῦντας εἰς τοῦτον, τὸν ἐφημέριον π. Γεώργιον Σμυράκην καὶ τοὺς καλλιφώνους Ἱεροψάλτας, μέ πρωτοψάλτην τὸν κ. Βασίλειον Καραμήσαν.

Καὶ εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως ὁ Παντοδύναμος μᾶς ἀξίωση καὶ τοῦ χρόνου νά ἐορτάσωμε περιχαρεῖς τὴν Θείαν μνήμην τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Μαρίνης, μέ τὰς πρεσβείας της καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ σεπτοῦ ποιμενάρχου μας κ. Γεροντίου.

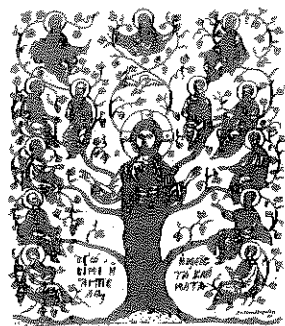
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» θεωρεῖ ὑποχρῶσιν ὅπως ἀναγράψει τὰ τῆς πανηγύρεως τοῦ ἁγ. Χριστοφόρου ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου ἐν Σαλαμίνι τὴν 9ην Μαΐου 1992 ἡμέραν Παρασκευῆν.

Κατὰ τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν μέ ἐπικεφαλῆς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην κ. Γερόντιον καὶ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσ/νίκης κ. Εὐθυμίου καὶ τῆς ἀκολουθίας του ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία εἰς ἣν παρευρέθησαν οἱ ἀρχιμ. π. Μακάριος Καβακίδης, π. Γερόντιος Λουδάρος, ὁ ἱεροδιάκονος π. Γρηγόριος Ταυλάριος κ.ἄ. Μεγάλῃ ἀρτοκλασίᾳ ἔλαβε χώραν κατ' αὐτὴν ἐπευλογηθεῖσα ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἱεραρχῶν καὶ μέ δεξιὸν ἱεροψάλτην τὸν κ. Ἱ. Περδικούρη.

Κατὰ τὸ κοινωνικόν ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν Πρωτονοτάριον κ. Χρ. Χαλβατζήν ὅπως ἐξάρη τὰς ἀρετὰς τοῦ μαρτυρήσαντος ἁγ. Χριστοφόρου καὶ ἐκ δευτέρου νά ἐπισημάνῃ τὸ γεγονὸς ὅτι διατρέχομεν ἡμέρας δυσκόλους καὶ πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῆς Κρίσεως διότι ὅλοι μας εἴτε κληρὸς εἴτε λαὸς μέ καθαρὸν βίον καὶ ἐνάρετον πολιτείαν θ' ἀναμένουμε σάν ἄλλας φρονίμους παρθένους τὸν Νυμφίον ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἐν μέσῳ φοβεροῦ ἠθικοῦ σκότους καὶ καταλύσεως τῶν πάντων.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν παρετέθη εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἐκκλησιάσματος τράπεζα νηστίσιμος ἐπευλογηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἁγ. ἀρχιερέων μας. Εὐχόμεθα εἰς τὸν ἐορτάζοντα δύναμιν ἐξ ὕψους καὶ ἐνάρετον καὶ ὀρθόδοξον παράστασιν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΑΜΠΟΥΡΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μέ τον πρόποντα πανηγυρικών τόνον, καί τήν δέουσα Βυζαντινήν αἴγλην ἐορτάσθη τήν 15ην Αὐγούστου εἰς τόν ὁμώνυμον Μητροπολιτικόν Ναόν Πειραιῶς ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τό Ἑσπέρας τῆς παραμονῆς ἐτελέσθη Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερωντίου συμπαραστατομένου ὑπό τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Θεσ/νίκης κ. Εὐθυμίου, Χίου κ. Στεφάνου καί Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου πλαισιούμενος ὑπό τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐγένετο ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς καί θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Μεγαλόχαρης ἐν μέσῳ πλήθους πιστῶν. Ὁ ἱερατικός προϊστάμενος πανοσ. ἀρχιμ. π. Γερόντιος Λουδάρος κατά τήν ἐπάνοδον τῆς λιτανευτικῆς πομπῆς εἰς τόν Ἱ. Ναόν εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Ποιμενάρχην κ. Γερόντιον τοῦς Σεβ. ἀρχιερεῖς τόν ἱερόν κλῆρον τοῦς ἱεροψάλτας τοῦς Βουλευτάς κ.κ. Β. Μιχα-

λολιάκον, Η. Βουγιουκλάκην καί Ἱ. Τραγάκην, τόν Δήμαρχον Πειραιῶς διά τόν σημαϊστολισμόν, τόν ἀντ/ρχον κ. Φιλαδιτάκην ἐκπρόσωπον τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς τό Κέντρο Ἑκπαιδεύσεως «Κανελλοπούλου» Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ διά τήν παραχώρησιν τοῦ ἐνόπλου τιμητικοῦ ἀγήματος, τήν Φιλαρμονικήν μπάντα τοῦ Λιμ. Σώματος, τόν Δ/ντήν τοῦ Στ' Ἀστυν. Τμήματος τῆς περιοχῆς, τήν Τροχαία Κορ/λοῦ καί τόν ὅμιλον Ἑλλήν. Παράδοσεως Μεγαρέων διά τήν παραχώρησιν μελῶν μέ παραδοσιακές στολές τῆς ἐνδόξου καί ἐλληνικῆς Μακεδονίας, καί τό εὐσεβές πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, εὐχόμενος ὅπως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος στηρίξη καί ἐνδυναμῶναι καί φωτίζῃ πάντας.

Τήν Κυριώνυμον ἡμέραν ἐτελέσθη ὁ ὀρθρος καί ἡ θεία λειτουργία χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου ἱεράρχου κ. Γερωντίου καί τό ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐψάλη ἑσπερινός καί ὁ Ἐπιτάφιος θρῆνος τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ὁ οἰκείος Ἱεράρχης κ. Γερόντιος κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Οί εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου καί τής Δημοτικής 'Αρχης κ.κ. Βουγιουκλάκης, Μιχαολιάκος καί Φιλαδιτάκης.

Ναυτικόν τιμητικόν ἄγημα κατὰ τήν λιτάνευσιν τῆς εἰκόνης τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Οι άρχιερείς μας κατά την λιτανευτικήν πομπήν.

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΔΑΦΝΗ ΑΘΗΝΩΝ

Με έξαιρετική λαμπρότητα έτελέσθη ή Πανή-
γυρις γιά τήν μνήμη τών 'Αγ. Πρωτοκορυφαίων
'Αποστόλων ΠΕΤΡΟΥ καί ΠΑΥΛΟΥ στόν όμόνυμον
'Ι. Ναό στην Δάφνη 'Αθηνών ('Αρτέμιδος 133).

Τήν παραμονήν έψάλη Μέγας 'Εσπερινός καί ή
Λιτή μετ' 'Αρτοκλασίας κατά τό 'Αγιορείτικον Τυ-
πικό πού προσδίδει ιδιαίτέραν κατόνυξιν.

Κατά τήν κυριώνυμον ήμέραν έτελέσθη πα-
νηγυρική θεία Λειτουργία χοροστατούντος του
Μακαριώτατου 'Αρχιεπισκόπου κ.κ. Χρυσοστό-
μου, όστις καί έκήρυξε έμπνευσμένο Λόγο μέ
κύριο θέμα τήν ζωή καί τήν 'Αποστολικήν δράσιν
των Πρωτοκορυφαίων ώς καί τήν σύγχρονον
άπήχησιν του 'Ιεραποστολικού έργου Αιτών εις
τήν σημερινήν «Γαλιλαία των Έθνών».

Καλλίφωνος χορός, υπό τήν διεύθυνση του

Πρωτοψάλτου Μιχαήλ Μιμάρου, απέδωσε θαυ-
μασίως τούς ιερούς ύμνους συμβάλλοντας τά
μέγιστα εις τήν πνευματικήν ανάτασιν.

Κατά τό πέρας έλαβε χώρα ή Λιτάνευσις τής
'Ιερās καί θαυματουργού εικόνας τών 'Αγ. 'Απο-
στόλων μέ τήν συμμετοχή του Μακαριωτάτου
'Αρχιεπισκόπου κ.κ. Χρυσοστόμου τών 'Αρχιμ/-
τών π. 'Αζαρίου 'Ωρολογά, π. 'Αναστασίου Γρυ-
παίου, π. Χριστοδούλου Καραϊσκού καί π. Γα-
βριήλ Δημητρίου ώς καί των Αίδεσιμοτάτων, π.
Δημητρίου Ράϊκου, π. Θεοδώρου Γιαλινάκη, των
Δημοτικών καί 'Αστυνομικών 'Αρχών.

'Εντυπωσιακή ύπήρξε ή συμμετοχή του πολυ-
πληθούς εύσεβούς Χριστεπωνύμου πληρώματος
τής Μητροπόλεώς μας.

'Εκείνο δέ πού συνεκίνησε τούς παρευρισκο-
μένους έκτός των άλλων, ήταν καί ή μεγάλη

συμμετοχή νέων πού ως λέγεται είναι καρπός των πνευματικών προσπαθειών της Ένορίας πού επιτελείται από εύλαβείς θεολόγους καί Κατηχητάς.

Από τήν στήλη αὐτή εὐχόμεθα, εἰς ὅσους συνέβαλαν καί συμβάλλουν τόσον εἰς τήν ἀρτίαν ὁργάνωσιν τῆς πανηγύρεως ὅσον καί εἰς τό

πνευματικόν ἔργον πού ἐπιτελεῖται εἰς τήν ἐνορίαν αὐτήν, ὅπως διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἐνδυναμώνει καί ἐνισχύει αὐτούς πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου, τοῦ ἀμπελώνος Αὐτοῦ, Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Οὐ ἡ χάρις καί τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰς τήν Ένορίαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Δάφνης - Ἀθηνῶν ἤρχισαν νά λειτουργοῦν τά Κατηχητικά Σχολεῖα μέ τρεῖς βαθμίδες: Κατωτέρου, Μέσου καί Ἀνωτέρου.

Διδάσκουν εἰς αὐτά εύλαβεῖς θεολόγοι καί εύσεβεῖς Κατηχηταί, μέ σκοπό τήν κατά Θεόν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας μας πού ἰδίως στίς ἡμέρες μας διέρχεται κρίση καί ἀντιμετωπίζει ἀπό παντοῦ πολλούς κινδύνους.